

AD CL.
CLAVDIANI
V. C. OPERA

MARTINI ANTONII
DELRIO NOTAE.

LIBROS
DEL DR.
L. MICO

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini.
clō. lo. LXXXV.

IN CL.

CLAVARI

W. G. O. P. E. A.

MARTINI ANTONI

DE LIO NOTO

ANTVERP

La Oficina Christiana Principal

de 1711

3

PRVDENTISS.

INTEGERRIMÓQVE

viro Antonio Del-rio, Domino de Artzelaer, Cleydacle, &c. patri optimè merito, Martin. Anton. Del-rio S. P. D.

Vs poësim attingere nefas esse dicunt, eamq; aut inutilem aut etiã perniciosam asserunt, mihi quidem omnino videntur indigni, quibus respondeatur. Cùm res ipsa satis indicet, artẽ poëticam summum quiddam ac planè diuinũ suo ambitu cõplecti; quo non modò animos sui studiosorum maxima iucunditate reficere deprehenditur, sed omnium legentium eam mentes, ab rerum vilium studio deducere, & eis excellentem magnarum rerum cupiditatem insigere, atque eas ad humanitatem excolendam, vitia cuncto fugienda, ad virtutis demum amorem amplectendum ac studiosè retinendum cernitur incitare: quod qui neget se videre, illũ aut maliuolentia conuenit seduci, aut inscitia atq; ignorantia sic occecari oportet; ut sole meridiano clariora perspicere non valeat. Ideo hos missos facio. Satis tute ipse pater optime, cum animo tuo reputes licet quàm illi sceleratè faciant, quàmq; de hominum genere vniuerso iniquè mereantur. Aliud est calumniantium genus; qui licet poësim non damnent; eos tamen qui grauioribus disciplinis incumbunt, neque poësi,

A 2 neque

neque ceteris artibus liberalibus operam volunt impendere, meq̄; cum tuo iussu, tum mea sponte, omnes meos conatus ad legum Romanarum intelligentiam referentem, in iis artibus versantem nonnunquam, que parum ad iuris studium, ex ipsorum sententia, adserunt momenti, peccare magnopere contendunt! Verum ego

contra sentio, & nisi fallor, veriori & iustiore fundamento nator: illos autem falso atque erroneo principio uti, nullo negotio demonstrabo. Siquidem historiam, poësim, philosophiam, eloquentiam, ad rectam absolutamq̄; iuris cognitionem plurimum hinc patet conducere. quod multa sint in iure nostro, que nō aliunde, quam ex iis possint intelligi. Quæcunque enim de magistratibus, muneribus officiis, iuris antiqui origine, noui successu, iuris prudentum sectis, reip. mutatione, verborum ac rerum significatione, aliis multis passim unicuique obuiis habentur; unde, nisi ex politioribus litteris, exponi queant, exspecto qui me doceat. Itaque necessaria est istarum artium cognitio, perfectam sinceramque iuris scientiam assequi cupientibus. perfectam inquit; quoniam illos, quorum cogitationes tantum de pane, ut aiunt, lucrando sollicitæ sunt, cetera omnia negligunt

ac contemnunt, non tantum non moror, sed etiam prorsus despicio! Sunt illi à vera legum interpretandi ratione tam alieni, quam qui maxime, utpotè iuris nostri coryphæus, Papirius, Porcius, Scævolus, Tiberonibus, Cornelianus, Papinianus, Ulpianus, Africanus, Paullus, Modestinus, reliquisque omnibus plane dissimiles: quos antiquitatis, philosophiæ, eloquentiæ, poësis etiam & omnis elegantie scientissimos fuisse, etrum residue vigilie testantur! Ego itaque horum potius quam aliorum; qui non ut isti veram, sed, Sophistarum more

& rabularum consuetudine simulatam philosophiam
 amplectuntur; vestigia secutus, ab incunte etate
 non aliud affectavi, nisi veram Iuris prudentiam ad-
 pisci: existimans si quo in ea progredier, cetera mihi
 certo euentura, quæ D. Iustinianus, in Institutio-
 num proœmio, studiose legum iuventuti, legitimo ope-
 re perfecto pollicetur. Primo igitur Grammaticæ præ-
 ceptis, Latine Græcæque lingue principis haustus, me
 ad poëtarum, historie, & oratorum assiduam lectio-
 nem contuli. His ut aliarum philosophiæ partium, sic
 moralis potissimum ediscendæ laborem addidi. Idque }
 tua, pater observande; à quo non primum duntaxat in-
 naturam aditum, sed etiam in litteras ipsas atque reli-
 gionis & omnis doctrinæ cognitionem, prima quæque
 exordia accepi; ope, consilio. Sæpenumerò te dicentem
 audiui, neminem in iure posse excellere, aut in repub-
 regenda recte versari; qui non ante quam ad id acce-
 dat, prius iis plene fuerit imbutus, quæ commemoravi:
sine quibus alterum illud mancum, mutilum, om- }
 nique mundo & ornatu nudum existit. Porro quo
 tempore me illis studiis non omnino indiligenter da-
 bam, nonnulla elaboravi, quæ aliquando in lucem pu-
 blicam emittere iam tum cogitabam: quò tibi operæ
 meæ impensarumque tuarum fructus aliquis constaret,
 & quantum in me quidem, communi utilitati; cui }
 nos natos esse censuit, optimus dicendi & iudicandi
magister, Plato; prospiceretur. Quam obrem Soli-
 num, quo ad potui, restitutum, emisi: daturus & Se-
 necam nostrum, & alia complura, si conatus hos pro-
 bari bonis intellexero. Nunc in Cl. Claudianum no-
 tas, quas multis ab hinc annis confeceram, ad te mit-
 to; iterum atque iterum à te petens, ut quo me meiq;

6 EPISTOLA DEDICATORIA.

omnia soles amore complecti, poetam gravissimum, cui nihil ad summam gloriam, præter materiam ipsam, defuit, que ad utilissimam illam posteriorum temporum & cadentis imperij historiam pertinet. & quo nullus poetarum plura continet ad ius Romanum per-

inentia, suscipere dioneris. Quod ut ego non impetrem; saltem impetrabit scriptoris præstantia tuæque maxima humanitas, ad quam tantum virtutis & sapientie, quantum nescio an alius quisquam adiunxi-

atavisti: de quibus nolo quicquam referre, ne tibi, qui boniore nris esse quam prædicari semper maluisti displiceam; qui te & mihi in paternis laudibus, quorum in me magna pars redundat, apud eos, qui te ignorant, minus fidei parem tur. Nam te noscentibus, modestiamque fidem, temperantiam, fortitudinem, prudentiam, reliquas animi tui dotes scientibus, quid opus est ea recensere? Vale, pater ac pater observande, & accipe læto vultu hoc munus, lætæ ne quidem ac parvi precij, at tibi dedicatum, & me salutem erga te, tot tantorumque beneficiorum memoris animi, atque observantia mea non inane monumentum. Louani. A. D. MCCC. NON. Martias. anno salutis nostræ ccc. lxxii.

MART.

7

MART. ANT. DEL RIO
BONO LECTORI S. D.

EGO vero non casu nec temerè, quod tibi
in mentem venire poterat, sed de industria
diuturna receptum consuetudine scriptorum
CL. Claudiani ordinem in his notis mutavi.
Prudenter etenim mihi facturus videbar, ea si
serienotas digererem, qua libros, quibus ad-
iiciuntur, à poëta compositos iudicabam: se-
cutus, cum quidem ipsius auctoritatem, tum
etiam illorum temporum historiam; quibus ea
contigerunt, quæ egregij vatis carminibus lan-
tissimè commemorantur. Primo loco Pane-
gyrim de Olybrij & Proбини consulatu, scri-
ptam ab vrbe condita ∞ C. XLVI. anno, collo-
caui: quo quia grauissimi quique scriptores
militari tumultu Rufinum, cui Arcadij rure-
lam moriens Theodosius reliquerat, occisum
restantur; duos illos insignes in eundem libros
subiunxi. Tum Panegyres totidem, tertij
nempe & quarti consulatus Honorij A. scri-
ptæ annis ∞ C. XLVII. & ∞ C. XLIX.
succeedunt. Sequuntur carmina quibus au-
gustarum sollemnia nuptiarum & bellum Gil-
donicum celebrantur. Iccirco nimirum, quia
Honorius A. quartum cos. Mariam, quam il-
li pater ex Stilichonis domo pactus erat, in
matrimonium duxit: & paucis post diebus
Gildonem, totius Africae tyrannidem occu-
pantem, Mascuzil parua manu, victum tru-
cid auit.

cidavit. id ut credam, Claudij ipsius testimonio inducor; qui inquit:

*Coniugij necdum festivos gaudia c antus
Sopierant, cecinit fufo Gildone triumphus,
Et calidis thalami successit laurea seruis:
Sumeret ut pariter princeps nomenq, mariti,
Victorisque decus.*

Præsertim cum sequentis anni ∞ CIL. COSS. fuerint Fl. Manlius Theodoros & Fl. Eutropius; quem noster indicat, cæso Gildone, cõsulatu, propter magnorum & atrocium facinorum crimina, delectum. ait:

*-- Libyæ post prælia, crimen
Concidit Eoum: rursusq; Oriente subactõ,
Consule defensæ surgunt Stilichone secures.*

Vnde præterea docemur libris in Eutropium adnecti (nam Manlij Theodori Panegyris quin libros illos antecedit non dubito) Panegyres eas debere, quæ primum consularum Fl. Stilichonis, anni ∞ C LII. laudant. At ∞ C LIIV. Romani nobilem illam, de Gothorum rege Alarico, victoriam, multis barbarorum millibus propter Pollentiam auxiliarij militis Alani potissimum virtute interfectis, obtinuerunt. Haud dubiè enim hæc sextum Honorij Imp. consulatum proximè præcessit. Sanè Claudianus hoc innuit, in illiusmet consularatus Panegyris:

*Sed mihi iam pridem captum Parnassia Maurum
Pieris egit fidibus chelys: arma Getarum*

Nuper

Nuper apud socerum plectro celebrata recentis:
 Aduentus nunc sacra tui lubet edere Musis,
 Grataque patris exordia sumere bellis.

anno igitur M. CLV. quo sexto consulatu Ho-
 norius ornatus fuit, earum etiam trabeatum
 paucyrim poeta conscripsit: eaque iure opti-
 mo illi praemittitur, qua Stulichone III. con-
 sule est decantata. quoniam haec anno M. CLVI.
 recitauit. De secundo vero consulatu hac tra-
 ctari, non primo, quemadmodum aliis dua-
 bus, ex eius praefatione patet, & ibi admonui.
 Postremo ferme loco libros de raptu Proserpi-
 nae statui, quod nouissimè scripti, ut ex praefatione illis praefixa facile colligitur aut po-
 tius scribi cepti, videantur. Reliqua neque
 quo tempore fecerit, neque quomodo ordina-
 rit, equidem adhuc satis intellego: imò nec
 alium quemquam intellegere arbitror: ideo
 non initio posui, sed in calcem reieci. Porro
 quod ad me; talem in castigando diligentiam
 adhibui, qualem iuris studia, in qua incum-
 bo toto animo, permiserunt: ut subseciuis non-
 numquam horis (quas enim aliis alij studiis
 tribuunt; ego bonis litteris, ex quibus maxi-
 mam, & ut puto, non inhonestam capio vo-
 luptatem, dare soleo) seu quod verius, horarum
 exiguis partibus, manu scriptorum, & vete-
 rum impressorum, recentiorum quoque co-
 dicum collatione, nonnulla flagitia, quorum
 densis tenebris clari carminis splendidum lu-
 men offundebatur, aut planè tollerem, aut sal-
 tem indicarem: notis breuissimis (nam lon-
 giores

A S

giores

40 PRAEFATIO AD LECTOR.

giore nec per temporis angustiam licebat, nec
 si licuisset, volebam) concinnatis; quæ & varietatem
 lectionum, & quarundam emendationum rationes,
 observationes etiam quasdam complectuntur: adhibito modo,
 ut multorum leuium errorum nullam mentionem facerem;
 inanis operæ atque exilis animi censens ex rebus
 tam minutis vel gloriam captare, vel is, me scribendo,
 te legendo, fatigare. Eadem est ratio cur non omnes
 vulgatos codices, sed Lugduni tantum, à Beringis
 anno MDCCCLXXI. excusum, emendam: cum minus
 vitiatum foret. illius itaque semper notis
 lectionem præposui. Hæc, ne te consilij mei ratio
 lateret, præmittenda duxi. Vale; & si quando,
 ut fit, in saxum impigero, tu id non nouum,
 non turpe, sed vulgatum, sed humanum existima.

not. Louanij A. D. II V. Kal. Decemb. MDCCLXXI.

AD

AD PANEGYRIM

DE OLYBRII ET PRO-
bini fratrum consulatu notæ.

N PROBVM ET PROBINVM
ATQVE OLYBRIVM FRA-
TRES. Quid hac inscriptione in-
eptius dici queat non video: ramen ea in
plerisque libris habetur. Restituenda
est hoc modo: DE PROBINI ET

OLYBRII FRATRVM CONSVLATV. vel,
quod potius est: DE OLYBRII ET PRO. &c.
nam & sic penè tradunt membranæ; & Olybrius pri-
mus col. fuit; & Probus non horum frater, sed pa-
ter, erat.

Seu *genus Anchenium*. vet. lib. Archierium. neutrum
benè. vocabantur hi col. Sex. Anicius Hennogenia-
nus Olybrius & Sex. Anicius Probinus. quare arbi-
tror, hoc loco, Anicium, scribendum. nec est quod
quis arbitretur priorem syllabam corrigi debere, cum
tam, Annicij, quàm, Anicij scribatur.

Aniade. vet. lib. potentes Aniadæ. lego; Aniadæ, ge-
minato nn: ab his enim, qui hic celebrantur, originem
reperebant: qua de re nonnulla Aufonius epist. ad Pro-
bum, & Prudentius lib 1. contra Symmachum.

Per fofces numerantur aui. D. Hieronymus ad Deme-
triadem: scilicet nunc mihi Proborum & Olybriorum
clara repetenda sunt nomina, & illustres Anicij san-
guinis genus; in quo aut nullus, aut rarus erit, qui
non meruerit consularum.

Prima sede relicta Anchenis. ait Annicii, propter
nobilitatem generis, illud à Senatu privilegij conces-
sam, ut dicendæ primo loco sententiæ ius haberent:
porro

porto & hic, Anniciis recenseo.

Fratre retruso, siue sic, vt tres impressi, siue, retruso, vt alij, eodem; siue legamus cum manu c. recusso, ad sententiam quidem, non multum interest; quo ad elegantiam verò, non parum. namque, recusso, eandem hoc loco vim obtinet, quam; percusso, apud Lucretiũ lib. v. Luna potest solis radiis percussa nitere, Inque dies maius lumen conuèrtere nobis. Ad speciem, quantum solis secedit ab orbe, Donicum cum contra pleno bene lumine fulsit. Item alibi: Recta aut obliqua percussus luce resulget. Prudentius, repercusso, dixit: Aut, si fusca polum suffundit palla serenum, Oppositus quorsens radiorum spicula nimbus, Igne repercusso mentitos pargit in orbis.

Gelido, si quem, &c. Horatius Od. x. Manet sub Ioue frigido venator.

Denso currentia munera nimbo. vet. lib. quem mihi donauit Ludouicus Carrion Iuriscons. primarum artium princeps, densos c. m. nimbos. & paullo post; sed quis tellure reuulsa sollicitis fodiens miretur collibus aurum, nihil repono, neque reponendum puto. Sententia est: Si quis in imis terræ radicibus aurum fodiens, inuentam quantitatem aliquam miratur; admitteretur ille potius liberalitatem Probi; qui tantum quotidie largiebatur, quantum stagna Tagi, &c.

Resonant si, manu sc. pateant si. quod Vicetina editio, omnium quas vidi antiquissima, confirmat.

Acta Probi narrare queam, elegantius vet. cod. numerare. eritque amplius illo Ciceroniano; non dicam ornare, sed enarrare C. Cæsar, &c.

Italia late, &c. fuit Sex. Petronius Probus; vt hinc & ex inscriptionibus duabus, quæ Romæ in domo Cæsia visuntur, & Ammiano, deniq. aliis scriptoribus patet; quater præfectus Prætorio Italiæ, Illyrici ac Africa, consulque Galliarum ordinarius.

& longo. egregiè vet. lib. lento.

Post-

Postquam fulmineis. Postquam Theodosius Imperator tyrannis deuictis, Alpes Iulias patefecit.

Geminisque fidem. Maximo primum, deinde Eugenio.

Traduntur permixto. traduntur; agnoscunt Vicet. & Parisienses; Lugdun. & Basileen. traduntur; manu sc. & Moguntini, quod non repudio, turbantur.

Graduus in aruo. vet. lib. Hæmo. sic Papin. 1. Thebaid. Ge. itoq; pecus stabulare sub Hæmo.

de Hæmo Liuius L. XL. vet. lib. tertio ab hinc versu; splendoribus Hæmum.

Inhorruit acri. Solus Vicetin. acriter: unde ceteri acri, effecerunt ingeniosè; nisi in vet. codic. inueniatur; atrum: & luci, minimè cædunt, nihil, aut parum admodum, lucent.

Labores. ex sequenti versu apparet, legendum cum v. l. vapores. porro ne quis fallatur: hæc, non ab Honorio, sed Theodosio seniore, qui nondum è viuis excesserat, dicuntur.

Paribus. vt enim Maximi, sic & Eugenij, viui potitus erat.

Araxes. Hermol. Barbarus in Plinian. castigat. Iaxes, qui Bactrianorū est, legit: cui, cum tā vet. lib. quàm vulgati quotquot vidi (præter Vicetin. qui in sulc. Araxerxes) omnes repugnent, & vno ore, Araxes, tradant, neque ego assentior.

Quo iudice totam. qui hæc de Prætorio Hispania intellegunt; ne illi se homines esse docent; eosque homines, qui nonnunquam grauius labantur. haut dubie enim de Italia Prætorio, cui Probus præfectus fuit, agit. legitur in membranis; vindice.

Auratas trabecæ. nescio cur bo. o cuidam viro in mentem venerit existimare hinc muliebrem, seu matronalem, trabeam describi: cum non illa, sed consularis, qua consules labente imperio cœperunt vtī, graphicè depingatur.

Cretam venatibus. emēdo ex vet. lib. certis venatibus.

Horat.

Horatius: Metuende certa Phoebe sagitta.

Ille maritos. in quibusdam vulgatis codicibus, quatuor deinceps verius collocantur hi; Ceu sibi certantes sexus qui possit vterque Hunc legere, ad heram, taceat Nereida nuptam Pelione, duplici fecundam consule matrem, Felicemque vterum qui nomina parturit annis. quos non existimo esse τὸ ποιντῆ; verum eius, qui crediderit aliquid desiderari; ù n reuera, si accurate perpendas totum locum, iis sublatis, nihil desideretur. Adde quod & verbis & sententia inepti sint. Adde quod neque in manus, neque in Vicetinis, Moguntinis, Parisiensibus habeantur itaque eos delendos censui, vt adulterinos.

Tiberinus. genius Tiberis. Ennius annali. primo.

Te nunc sancta Venus precor, & genitrix patris nostri,
Vt nos de caelo visas cognata parumper: Teque Quirine pater veneror, Horamque Quirini, Teque patet
Tiberine tuo cum flumine sancto.

Omnia nimbi. preclare m. s. & Mogunt. quem plerumque vet. German. appello, omnia.

Taurina leuantur cornua. videntur itaq. Romani Tiberinum homini cornuto assimilasse; quemadmodum Athenienses, Æliano teste, Cephissum. Euripedes in Ione, Cephisso; in Oreste, Oceano. Horatius Aufidos; alij, alijs fluminibus cornua ascribunt. rationem Sophoclis in Trachiniis interpres reddit.

Illi percurrens. non dubito quin legendum sit, Iliam quam Acron tradidit creditam Tiberino nupisse; & quam, ante aliquot carmina, dominam herilem vocauit, de qua Sidon. ad Ma. orianum: Pectus (nepc Tiberini) palla tegit, quam venerat Iliam coniunx emenda: neuerat.

Aggere votum. Antiquo more, illis etiam num temporibus, consules, cum magistratum inissent, vota pro salute principis & ciuium, atque pro imperij aeternitate, nuncupabant. eò respicit.

Eurota Spartæe pueris. meus codex scriptus; Eurotha par-

Spartane. hinc ego conicio: Eurota Spartane. sed cur Spartane? quia propter Spartam fluit.

Falsus olor. Iuppiter; qui, oloris forma, Ladam compressit. Eurip. in Helena.

Decernere castu. quod Pollucis proprium fuit, utrique tribuit.

Fiaueque tenens querceta Marica Liris. Primo sciendum, in membranis legi terens: deinde eas, & cum iis Vicetini continere, Maricæ posterus quin vitiosum sit, dubitari nequit. Horatius: Et innantem Maricæ litibus tenuisse Lirim. Lucanus: & umbrosæ Liris per regna Maricæ Vestinis impulsus aquis. Maricam Nympham, Fauni uxorem fuisse tradit Servius. Maricæ vero, ficus sunt; de quibus Cato de re rust. cap. 11x. & ad horum similitudinem ulcera; ficos Martialis ad Casilianum dixit; in podice τῶν Βαλ. χυρ. ῥοπῶν nascentia.

Reparat arua. vet. lib. temperat: quod mihi probatur. temperat verò vligine sua fiauum Oebalicæ terræ colorem. Vnde Virgil. Georg. 1 v. Qua niger humesciat fiauentia culta Galefus. Sidonius in Propentico: Picci latex Galefi.

Quadriduum. totum annum, qui quatuor constat temporibus.

Imbiat unis. vet. lib. Ambiat.

AD PRÆFATIONEM LIB. I.

IN RVFINVM NOTAE.

SANGVINEI stangeret. eleganter vet. lib. & duo vulgati; tingeret. sic enim Virgil. vix suppositi tinguntur sanguine culti.

Viperco. Pythonis ab Apolline sagittis confixi.

Cephusus liquidis. quia Phœbo sacra loca recenset, licet vet. lib. refugnent, & Cocytos, vel, Coctus, seruent, scribo; Cephusus: quo nomine septem fluvios appellatos tradit Strabo; noster de Phœnisi loquitur; de quo

Home.

Homerus in catalogo, Pindarus sæpè, Pausanias in Boeot. Lucanus lib. 11. quos impiger ambit. Fatidica Cephissus aqua. *Pythone. Rufino.*

AD LIB. I. IN RVFINVM

NOTAE.

SAEPE mihi, attendit fortè ad versus Euripidis act. 111. Hecab. quorum initium est:

ὦ Ζεῦ, τί λέζω, &c.

Censet ambigua, vel nulla putat vel nescit veri, at qui nam quæso nescire Deos veritatem contenderant? multi sanè nullam illos rerum gerere humanarum curam putarunt, vt ex Laërio patet. quare assentior manusc. & quibusdam excusis habentibus; quæ numina sensu Ambiguo v. n. p. v. n. nostri.

Ut lapsu grauiore nam, vt ait ille, lento gradu diuina procedit ira, vt grauitate supplicij tarditate compenset. V. cet. n. maiore.

Impatiensque sum morbus. Desperatio, ἀνέλπις Demostheni.

A stirpe recisis, Maro: ima quod stirpe recisum.

Conuentuque. Victorinus Ater, quotiens præpositionem sequetur vox inchoata à litteris, b. f. r. m. p. v. vox inquam quæ præpositioni iuncta significationem eius confundat; com, non; conserbendum tradit.

Laxare. non desun, qui legant; vexare: quod vocabulum vehementis est significationis Auctore A Gelio lib. 11.

Spirula Athamas apud Ouid. parua Learchum Brachia tendentem rapit, & bis terque per auris Mæris rotat fundæ.

Hac auspice. Vide Sophoclem, Euripedem, Senecam.

Tigride. Tigris à celeritate nomen adeptæ, tum est rapidissima, cum catulos lictat: qua de re carmina sunt Claudiani tertio De r. ptu; quo loco noster Oppianum

pianum secutus vento eas concipere tradit, licet Aristoteles, Plinius, Solinus, Pollux & Themistius contra sentiant.

Reflius incertius undis. vet. cod. flauis. hinc erroneè, fluis, a omisso: unde, refluis.

Cerastæ. de his quadam cognitione digna Nicander.

Me tradente. hic versus sic representatur in vet. lib. Meque etiam tradente colos, & c.

Fraudem prætexere risu. sic vulgati vet. vero lib fidem protegere. quid si, quod Carnoni placet, pertexere legamus?

Rabidoque magistram. membrana; rapidoque: hoc est omnem in partem mobili, & expedito.

Muros Elyse. Elisa, manus. sed scribas, Elusa. Caesar lib. 1. 1. Tarbelli, Bigeriones (fontè; Bigeri) Preciani, Vocates, Tarufates, Elufates. quos neque Plinius, neq; Ammianus, neq; itinerarij auctor Antoninus ignorat.

Sacrisque litavi. probabilior est m. l. lectio, litatis. Maro: sacrisque litatis, Indulge hospitio. qualem hic venificam Claudianus, eiusdem modi etiam effinxere: Tabullus ele. 11. Lucanus lib. vi. Apuleius de asino lib. 1. & 11. Perronius demum Arbitr, cuius versus, multis à me locis, vet. lib. comparatione, restitutos, non pigebit adscribere: Quidquid in orbe vides paret mihi: florida tellus, Cum volo, sicatis, arescit languida fucus; Cum volo, fundat aquas, scopulus atque arida saxa Niligenas iaculantur aquas: mihi Pontus inennis

Submittit fluctus; Zephyrique tacentia ponunt

Ante meos tua stabra pedes. mihi flumina parent,

Hircanæque tigres, & iussi stare dracones.

Quid leuora loquor? luna descendit imago,

Carminibus deducta meis: trepidum que furentis

Electere Phœbus equos reuoluto cogitur orbe.

Tantum dicta valent; taurorum vi flamma quiescat.

Virginis extincta sacris; Phœbæque Circe

Carminibus magicis socios mutant Ulyssis.

B

Rex.

Rex ad prima. Midas. nota res est.

Mæonius. Phrygij enim, vt ait lib. 11. in Eutrop. dicti post Mæona regem Mæones.

Instabilisque olim. ante nauigationem Argonautarum testibus iis qui Argonautica conscripserunt.

Celsas quas. Nouæ Romæ descriptio.

Ac velut innumeros. Cur mare, omnia quo veniunt ex omni flumina parte, vt Carus ait poëta, incrementum nesciat, ratio perenda ex Aristotelis Μετῶρ. libro secundo capite secundo.

Solium Cræsi, Cyrique tiara. membranæ Cyro solium, Cræso tiaras tribuunt: mea quidem sententia rectissimè. nam ad illud Horatij od. lib. 11. respexit,

Redditum Cyri solio Phraatem. sic ait Plutarchus: Μῆσις ἄλλος ἀνθρώπων καθίστηεν εἰς τὸν κύρου θρόνον, πάλιν Ἀλέξανδρου.

Regum. rectè quidam; regis. Pyrrhi videlicet.

Viuitur exiguo melius. Horatius: Viuitur paruo bene.

Machina vel balista, vel aries; qui à Leone imperatore in τὰ τελευτῶν lib. eleganter describitur.

Bellua Tigris cuius, inquit alias, Achemenio regi ludibria natos Auexit tremebundus eques, &c.

Extinguere. at m. s. excindere, quod non est despicendum.

Parcendi rabies. dum se, vt iis pareat, mortem differre simulat, multo sauius crudelius, quàm si subito vitam euitaret, quemadmodum dixit vetus Tragædus: malè igitur quidam; portenti.

Concessaque vita dolori. supplicio. Arcadius & Honorius Augg. l. v. C. Iustin. ad I. Iuliam maiestatis: sint postremo tales, vt his perpetua egestate sordentibus, sit & mors iolatio, & vita supplicio.

Typhæo stridens Aquilone. emédatisimi libri; Riphæo. Aquilo flans à Septentrione in Riphæis montibus, qui à περιῶ dicti sunt, plurimum dominatur.

Augusto. Arcadio.

Post

Post trabeas. defunctus consulatu, cuius auratæ trabeæ erant ornamentum.

Vel Scinis Isthmæa pinu. lege, non apud hunc modò scriptorem, verumetiam Propertium, Ovidium, Senecam poëtam, Sinis, non, Scinis. Seneca philosophus de clementia lib. 11. Nec interficere contenti sœuiunt, vt Sinis ille, (*sic ex vet. m. eod. emendo, cum vulgò, Bufiris, legatur*) aut Procrustes. Fuit verò, si Plutarcho in Theſeo, & Pausaniæ in Corinthiacis credimus, latro Isthmū Peloponesi incolens, viatores incuruata pinu miserabilem in modum enecare solitus. Scholiastes tamen Euripidis Sinnim tradit viatores lectulo, quem ad eos vsus asseruabat, dimetiri, & de pedibus quicquid lectuli modum superabat, præscindere solitum. In vno m. f. legitur; Synon. Iliaca pinu. vt ad equum Durium, de quo Homerus Od. 8. Euripedes Troadibus aliiq̃ue multi, referatur: quod foret nimis longè petitum. nec amplius huic loco conuenit vet. Germanica editio, quæ; Cyclops hamata pinu, de Polyphemo agens.

Schiron. consule si lubet Diodorum lib. v. Pausaniam in Attica, Plutarchum in Theſeo, & Ouid. Metam. v 11. qui crudelia tetri latronis facinora recensent mendo. e idem m. f. quem proximè citauit, Chiron. nam Chironis antra, non fuerunt, inquit Papius, æqua nefandis Fratibus. hinc hominum nullos experta cruores spicula, nec truncæ bellis genialibus orni, Aut consanguineos fracti crateres in hostes: Sed pharetræ infantes & inania terga ferarum. Pindarus illum iccirco vocat, *ὄψιν ἀγρίων ἰσθμῶν ἄνδρῶν* & Ouidius v. Fast. iustum senem nominat.

Sepultos. ore cōclusos, neq; inde in auras prodeuntes.

Solus mediòque in. ita Paris. Basileen. & tres Lugdunenses manus. medio sese sed, vet. German. cum Vicentin. sese medio sed. nulli rectè. restituo; medio solus sed.

Cum. de hac voce hoc custodite: vt quàm fuerit aduerbium temporis, per qu. siue vnum u, siue duo, scri-

batis; at si erit coniunctio, per c. scribi debeat, Victorinus inquit.

Sidus dulce. Castorum; quorum simul alba nauis Stella refulsit; Defluit saxis agitated humer; Concidunt venti, fugiuntque nubes, Et minor, quod sic oluere, ponto Vnda recumbit.

Geminis. fortassis vndarum & venti.

Inachus. Inachi nepos. fabulam eleganter doctis verbis Manilius expressit: idem fecit Ouidius: idipsum quoque duobus his, eruditorum hominum iudicio, melius Iouianus Pontanus prastitit.

Virginis. Andromedis, seu, vt nonnullis placet, Iopes, quæ non cum monstro marino esset exposita, sed demum, interempto cæto, liberata, Persei coniunx fuit. iccirco non lego; coniugis.

Fulmineo. igniuomo. de quo legitur: Fulmen ab ore venit, flammisque furentibus ardet Spiritus; & terram non cæli flamma perurit, Sed flatus monstri.

& a primis. quotquot eum finem terræ incolunt, qui ab initio Orientis ad Occidentis vsque finem porrigitur.

Vis Hydra, &c. hoc est Hydra, Scylla, Chymæra: quod dicendi genus Latini à Græcis sunt mutuati.

Desudat, exemplaria vel sic, vel, infudat, vel, defundit, vel; diffundit.

Iam gentes, qua de re dicetur postea.

Qui cornipedes in pocula vulnerat. Papinius Achilleide: Lactea Massagetæ veluti cum pocula fuscant Sanguine puniceo. Simile de Concanis, qui Cantabriæ sunt, prodidit Lyricus poëta, car. lib. III. & lætum equino sanguine Concanum. quo loco Dionysius Lambinus candidè fatetur nihil se tale neque de Concanis, neque Cantabris apud bonos scriptores inuenisse. Silius tamen, mea quidem opinione, nō contemnendus poëta scripsit: & qui, Massageten monstrans fertitate parentem, Cornipedis fusa saturis Concane vena.

Col.

Collecta. manus. vnus & vetus Germanica editio, col-
lata: quod veteri recipere.

Vltia ducis soty. huius, dicam, quod res est, nomen me-
lyret. indicanti maximas habebō gratias.

Coniuratiū que Getarum. nota genus loquendi.

Vitanda Ceres. cūm rapto viuant, nullam satioris cu-
ram habent.

Fratresque necare. vet. cod vnus; frontemq. secare. vet.
German. frontemque secari. Vicein. fratresque secari.
ceteri; fratresque necare. variæ lectiones in medio sunt;
suam cuique iudicium sit. *Tendit.* Fl. Stilicho.

Ante tubas. antequam tubæ occinerent, ferrumque
expediretur.

Medos; ita quatuor vulgati, & sic in vnus m. scripti
margine adnotatum est. vt de Xerxis expeditione in-
tellegas. Sic etiam Sidonius: cui remige Medo iurgida
&c. ille tamen m. c. & ceteri in contextu; nudo. quia
remiges plerumq; nudi brachia & humeros remigant.

Nigris Illicibus. opacis. Virgil de ramo aureo:

Talis erat species auri frondentis opaca Illice. vel, ni-
gris; quia, Theophrasto teste, ilices nigram medullam
habent. ait lib. 1. de hist. plant. cap. 1 x. μέλαινα γὰρ
δὴ πᾶσαι (videlicet earum arborum μήτραι inter quas
ilicem numerauit) καὶ τῆς σπυρὸς, ἢν καλοῦσι μελάσφυον.

Quercu. trophæo. sequitur; qui me de more trophæis
Ditat, & hostiles suspendit in arbore ciuitas. huic enim
illud respondet.

Tentoria curru. sic quidam. nonnulli vulgati, tentoria
cursu. vet. lib. vestigia cursu Idem post aliquot; multoq.
M L. malo.

Nexisque rotarum tende Pauor. Pauorē & Formidinem
Maris famulo: facit Hesiodum secutus. cuius in Her-
culis seuto hæc sunt: τὰ δὲ φόβος καὶ δέϊμος εὐλτοχόν
ἔργα καὶ ἴππος Ἡλίαςαιψ' ἐχέει καὶ ἀπὸ χροῖος εὐρυ-
δείης. Εἰς δὲ φρονθῆκεν πολυδαίδαλον. αἶψα δ' ἔπειτα
ἴππος μασιέτιω, ἰκέρτο δὲ μακρὸν ἔλυμπον. quos in Theo-
gonia

gonia idem Martis & Veneris filios constituit.

Renouatâ que. Bentinus; renouataque. satis commode.

Gelida cessant confinia libra. iustitiam etenim qui vel pingunt, vel scalpunt, vel fingunt, ei τὰ ζυγὰ καὶ τὰ σταθμὰ addunt, indicantes cuncta illam hominum ficta cogitationesque ζυβρίζουσι καὶ ζυγοσταθμίζουσι. Sed quare gelida? an quia Auctunale signum, & ideo frigidum est? solus Vietin. codex, gemina: quod si vet. lib. confirmaretur, nō esset cur, gelidæ, retineremus; propter duas lances à stateræ iugo æqualiter dependentes. Non sum nescius, eo tempore quo sol in Libræ domo versatur, diei noctisque vices æquales esse, Manil. aquantem tempora (sic, non, tempore, lego) libram: sed ea re gemina vocari nequit.

Et terras quis. exprimere voluit Prouerb. Cælum terræ miscere.

Tonsa comas. bello superatorum comæ tondebantur. Propertius. Sub quorum titulis Africa tonia iacet.

Adunco. edi velim ex vet. lib. obunco. Virgilius: rostroque immanis vultus obunco, inflexo, incuruo, ἰπικαμπίλορ Hesiod.

Rorabunt quercetæ fassis. Virgilius:
Et duræ quercus sudabunt roscida mella.

Alga. nam & virides, & rubræ sunt, de quibus itemque ceteris algarum generibus copiose post Theophrastum & Plinium Amatus Lusitan. comment. in Dioscoridem.

AD LIB. II. IN RVFINVM

NOTÆ.

MUNDVS. Apud veterem poëtam ait, nescio quis Peruade Polum Splendida Mundi sidera, bigis Continuis. & apud Senecam Hercules inquit: Quis astræ natus laudibus meruit suis Ex te & nouerca? quem tui, mundum peto. Item Iuno; mundus puellæ ferta Cnos.

Cnossiacæ gerit. hoc est, calum. κόσμος καὶ οὐρανός Platonī in Timæo sunt eadem.

Clade diuisit. vnus cod. manus. & Vicetī. dimisit: ceteri, diuisit quod latinum sit, nec ne, aliò properanti non vacat inquirere: non memini me vsquam simile legisse. Horat. diuidere sàmipis carmina, & diuidere sòdalibus oscula dixit; non, in sodales, vel, in sàmipis. Nihilominus sententia, vti sic legatur, postulat.

Argæus. Solinus restatur Cappadociam, cuius Argæus est mons, aprissimam prouentui equorum. Cappadocum equorum celeritatem commēdat Oppianus.

Iniquo monte. Tauro, qui asper est & salebrosus exstantibus vadique saxis: ἀνώμαλος.

Vrbs etiam. Byzantium.

Æmula Romæ. iccirco Nova Roma vocabatur: Ζωνάρας ἐν ῥόμαις ἢ βασιλῆς ἀπὸ τῶν Imperatorum exemplo appellauit, & vrbs nomine tam Constantino-polim, quàm veterem Romam comprehendit, ex infinitis imperatorum constitutionibus, cum in Theodosij, tum Iustiniani codice, exstantibus patet.

Cernit certamina. vet. lib. melius, spectat: quod est hominis non anxij aut solliciti, sed ociosis cernere verò & subito & inopinato quis potest.

Ire nurus. habent manus. manus hinc, cum incuria libratorum, minus, effecisset, posteri, nurus, ediderunt.

Pelles. Barbarorum more, qui crebris utebantur pellibus. vnde noster de bel. Get. Getarum curiam pellitam nuncupat. Sidonius etiam de iisdem: Pellitis rannum præconem suscipit hostis. & : in media pelliti Principis aula. & : Ibant pellix per classica Romula turmez.

Iura regentem. vtpote Prætorio præfectum.

Rhenus. idipsum de Celtis auctor epigrammatis, quod in Græcorum epigrammatū opere exstat, lib. 1. & Aristoteles v i i i. Politicorum; de Germanis Tacitus, de Italis Maro, de Thracibus Sidonius prodiderunt.

Vibrasse. quamuis quidam vulgati & vnus m. f. hoc feruent: malo tamen cum pluribus; *vimbrasse*.

Per scopulos, per medium Atho; quem c. l. o. a. passibus abscissum navigationi aptauit.

Horror, manus meus error & postea; terrore, & fugatus; pro pallore, & subactus.

Extremos ultra, vet. codex meus: Extremos volitans gens ultra si qua Britannos Mota mihi, digni capiendis credimur armis? sententia est expedita, eligat quisque quod volet. *Hastas*, exercitus.

Anguibus, Draconibus, quoru infra frequenter noster meminit Sollius quoque Sidonius; iam textulis anguis Discurrit per vtramque aciem; cui guttur adactis Turgescit Zephris; patulo mentitur hiatu Iratam pictura famem; pannoque furorem Aura facit; quotiens crassatur (*hoc est impletur, nec enim audiendi sunt, qui legunt, crassatur, quod in obscenis est*) vertile tergum Flatibus, & nimium iam non capit alius inane.

Seuire, meus cod. m. f. seruire.

Cornipedu, Chironis Centauri.

Annus, Sperchius forte Achilles equidem apud Papinium, *Quæ* sine meos, ait, Sperchie natus?

Phaëthon, notatu dignum videtur quod Plutarchus *περὶ τῆς ἰσθμῆς τοῦ Δίου βασιλεὺς τριετοῦ νέων* scribit, sua ætate ob Phaëthōtis luctum Eridani accolæ nigris indui vestibus consueuisse. Plato tamen in Timæo cuncta ea per fabulam dici arbitratur.

Procumbere mundum, quidam m. f. confundere.

Audet leges vibrato imponere ferro, hoc pacto Lugdun. Beringorum, alij duo in eadem vrbe excubi; quisnam audet leges stricto, Beringis consentiunt m. f. vnus, & vet. Germanica editio cum Basileensi. at alter m. f. & Vicetina, quisnam audet stricto leges.

Secretaque litora, alibi dixit: Arcanos Nili deprendite fontes, quippe quos nemo norit, cum de iis tot sint sententiarum, quot capita: quod qui scire cupit, verum sit

fit nec ne, legat Herodotum in Euter. Aristot. 1. τὰς μετέωρ. Diodorum lib. 1. Strabonem, Ptolomæum, aliosque Græcos: inter nostros Lucretium lib. v. 1. Tibullam lib. 1. Horatium lib. 1 v. carm. Lucanum lib. x. Senecam lib. 1 v. natural. quæst. Plinium lib. v. cap. 1 x. Vitruuium lib. 1 ix. Solinum cap. xxxv. Pomponium Melam lib. 1. cap. 1 x.

Humectat. Manus. & Vicetini humectant: quod scioli temerè cōmutarunt; autem videlicet æneis. sic Maro: Pars in frusta secant.

Impacatis. Cum manus. & Viceti. & Parisiens. legant; implacatis, neque sententia sit inepta, cur id nos reiiciamus?

Herculei: Thraciæ Heracleam accipio. Stephanus: Ἡράκλειος πόλις Θρακίης, ἐν τῷ πόντῳ, διασημῶς, &c. varias enim eo nomine ciuitates recenset.

Vincere solam. vet. German. poscere. id si manuscripti cuiuspiam codicis auctoritate niteretur, meritissimo maximi facerem. nam poscere significat prouocare, vt vult Marcellus.

Donandiumq. militarem largitionem innuit, quam Corn. Tacitus sapiculè, & Iul. Paullus. l. qui excubias D. de re militari Donatium vocant.

Hamatur. est hoc insignis sciolorum audaciæ vestigium: qui, cum; animatur, quod in manus. & vet. impressis cernitur, intelligentia non assequerentur; insulse substituerant; hamatur; quod nihil genij continet: secus ac; animatur. Membra etenim humana armis, id quod anima corpori, præstant.

Gemmae. quasi imperiali diademate cingeretur.

Fulgida ferri. ex vet. lib. repositus, Lucida Martis. agit autem de cataphractis militibus, de quibus postea latius.

Quos aperit. adscribere lubet Marcellini verba huic loco multum lucis allatura, sunt hæc: Erant autem omnes cateruæ ferratæ, ita per singula membra lami-

nis testæ, vt iuncturæ rigentes compagibus artuum
conuenirent: humanorumque vultuum simulacra ita
capitibus diligenter aptata, vt in bracteatis corporibus
solidis, ibi tantum incidētia tela possint (*malo; possent*)
hære; qua per cauernas minutas, & orbibus oculo-
rum adfixas parcius visitur, vel qua per supremitates
narium angusti spiritus emittuntur.

Et iussu. meus m. s. diuiso.

*Unde redi nescis. men' ignoras ex Italia, vbi tyrannos
debellauit, redite?*

*Bis. semel contra Eugenium, & semel contra Ma-
ximum. domitium manus. vel sic, vel; Domui.*

*Que nuper montes amisit. ita tres Lugdunens. manus.
Verò cum ceteris: q. m. n. dimisit.*

*Exul. aliter manus. nempe; iugum. vt etiam à ver-
bo, dimisit, dependeat.*

*Muneribus commota. hoc pacto Basileens. & tres Lu-
gdunens. Vicerin. vulneribus commota. vet. v. Germa-
nic. verberibus commota. ego, quod in simili variatio-
ne facere soleo, manus. sequor, præsertim si nihil men-
dosi præferant, vt hic, vulneribus conuicta.*

Sic fatus. ex vet. lib. fatur.

*Liberauerit. Manus. cum aliquot excusis lectio, ger-
mana huic carmini, est; liberauerit. longè iaculatus sit.*

Mons Aenus. Cythæron. Eurip. in Bacchis.

*Laceros. huic voci censeo θ adscribendum. nam ma-
nusc. egregiè habent; vacuos. hoc est, inanes artus, &
concauos, atque extenuatos; vt truncatorum mem-
brorum λαζαζ δ'ης hac voce exprimat.*

*Retentus. excusus Mogunt. receptus. Hoc est quod
ait D. Hieronymus: Rufini caput pilo Constantino-
poli est gestatum, & abscissa manus dextera, ad dede-
cus insatiabilis auaritiæ, ostiatim stipem mendicauit.
quæ num ex his Claudiani desumpta sint, non habeo
affirmare: certè sunt ἀδελφὰ, vt ait Palama, καὶ ὁμο-
λογεῖται καὶ τ' αὐτ' κτεταμίνας.*

Post-

Possidet. pro possedit.

Numquam. vet. meus liber; nusquam.

Tunc *anima*. imitatur Senecam qui in Apothecosi Claudij tale quid tradidit.

Cincta. in mei cod. margine adstituitur; Cinthi, id est, montis.

Hic voluit, quia κωκυτός lactum, φλέγε, unde φλεγέων, ardeo significat.

Adamante. ex solidis & duris adamantem κατ' ἔξοχὴν nominavit, ut hic; sic alibi: voces adamantem notabat Atropos, &: Tunc adamantem gravem nodisque rigentibus hastam &: Nodavitq. adamantem comam innumeris præterea locis, idq. apud varios scriptores observavi apud Virgilium lib. v. r. solidoque adamantem columnæ. & Horatium: Martem tunica lectum adamantina. item: fugit adamantinos summis verticibus diræ necessitas etætos. & Manil. lib. 1. atq. adamantem discordia vincita (maius vulgo, victa, legitur) catenis. Valer. Flaccum lib. III. fractoque trahens adamantem catenas. Senecæ; gravia montium colla perimulcens manu Adamante texta vincit. Apud Pindarum ter: primo πύθ. Δ. ἄεθρον ἀδάμαντον. deinde. citante Athenæo: ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρον καχάλασται μέλαινα καρπία, &c. postremo adducente Strabone: ἀδάμαντος πύθ. κλειχίονες. apud Hesiod. ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχει κρατερόφρον θυμὸν. item nisi me fallit memoria; θυρβίλω τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσα. apud Herodotum lib. v. 11. Pythia respondet Atheniensibus: Σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἔρω ἀδάμαντι πελάστας. Solata quoque orationis scriptores ita hac voce sunt vsi. Plutarcho tyrannis Dionysij ἀδάμαντιν καὶ ἀρρηκτὸς dicitur. & eadem de re Ælianus: ἀδάμαντι δὲ δειψίλω αἴτω πλώ ἀρχίω κακῆθαι. Apuleius lib. 1. x. Metamorph. auroque soleant adamantina etiam perfringi fores.

Quasitor. Quasitor capitalis, quem postea, quasitorem nominarunt, pro tribunali alto edicoque loco sedebat;

debat: iudices verò paullo inferius humillioribus in
subsellis. Virgilius lib. v i. Quasitor Minos vnam
mouet, &c. & sæpe Seneca.

Totòsque diu. lege, & totos qui dum, vt habent mem-
brana.

Per varios annos. μεταμφοχέτους sequitur defensores,
mendosè Vicetin. varios annes.

En pectus inusta. rectè Brodæus in Miscellan. hæc ex-
plicuit.

Præcepti ubi. Vicetin. subscribunt membra: nam
habent; penitusque ibi.

AD PRÆFATIONEM PANEGYRIS

DE III. CONSVL. HONORII

AVG. NOTAE.

Aquilis. non quidem Melenatis, vel Pygargis, vel
Anatariis, vel Oripelargis vel Gnefis: sed Haliatis.

Naturam vires. vet. lib. & de meliori nota vulgati, na-
torum vires.

AD PANEGYRIM DE III.

CONSVLAT. HONORII AVG.

NOTAE.

Bellatrix pompa. sic vet. lib. cum vet. Germ. & tribus
Lugdun. ceteri vero; Roma.

Regumque feroces. multo elegantius m. s cum Viceti.
& vet. German. recentes. hæc quoque Sidonius in Pa-
negyris suas transtulit.

Poscere patrem. vet. Germ. partem. quod seruo.

Flamine. vexillo flammeo; quod rubeum erat.

Perducere. sunt qui. Producere.

Nei falso nomine Pictos nec abest, inquit Izidorus, à
Pictorum corpore minutis opifex acus punctis; hæc
expres-

expressos nativi graminis succos includit, ut has ad sui speciem cicatrices ferat, pictis artibus maculosa nobilitas. *Barbarus*, Arbogastes, dolo interempto Valentiano, Eugenium nomine constituit Imperatorem, reuera ipse cuncta tanquam imp. gesturus: ausus tandem cum Theodosio congredi, diuina potius ope, quam humanis viribus profligatus, suo se gladio iugulauit.

Arabum. codices emendatiores representant; Arabes.

Habenas. Theodof. Augu. 111. & Fl. Habundantio Coss. ex ante diem 1111 Idus Februarias.

Diadema. Sphæra aurea, vnde fascia dependebat.

Tantaque. iste versus in vet. lib. legitur ita; *Tantaque se rudibus pietas ostendit in annis.*

Pugnasti uterque, Tu factus, genitorque manu. Sollus Sidonius in Paneg. Maioriani: certatum est iure Magistrum, Augusti factum.

O nimium. D. Augustinus, Orosius, & Diaconus, dum hos versus adducunt, sic adducunt: *O nimium dilecte Deo, tibi militat æther*. Et coniurati veniunt ad classica venti. nonnulla verba omittentes, quæ cum in omnibus tam scriptis, quam impressis codicibus inueniuntur, mihi ea reuocare fuit religio.

Reddere manus meas; credere.

Cunctos discedere tellus. Ex l. xiv. & l. xv. C. Theodof. de desertoribus & occultatoribus eorum manifestum euadit, non licuisse tunc temporis militibus castra egredi, & id fecisse conuictos desertoris supplicio puniri conuenisse. Nunc militibus castra relinquere, & indulgere genio concedit. Quamobrem satis laudari nequit vet. lib. Etio; tato dilectere castris.

Te non suadente. Non habetur, sed in vet. lib. neque in Vicentino, estque imperuacuum.

Sarmaticas sic solum Lugdun quod vnde acceperint nequeo diuinare; ceteri vno ore, Dalmaticas.

Virum. m. s. & Vicentinum, videlicet Serenam.

Nutrit equos. de quibus Homerus Iliad. v.

Bac-

Bacchi transcurrere metas. Q. Curtius: Transferant iam
 Liberi patris terminos: quorum monumenta lapides
 erant crebris interualis dispositi, arboresque proceræ;
 quarum stipites hedera contexerat. Dionysius de situ
 orbis: Ἐνθάτε καὶ σῆλαι Θεσσαλονίκου Διονύσου ἑστῶσι
 πυρᾶμον παρὰ ἴσον ὠκεανοῖο, ἰσὺ δὲ ὄν ὑστατίουσιν ἐν οὐρεσίν.
 Ἐνθάτε Γάργης Ἀδουκὸν ὕδωρ Νυσοῦσιν ἐπὶ πλαταμῶνα κυ-
 λῶδι. turpissime Colinæus: Baetri.

AD PANEGYRIM DE IIII.

HONORII AVG. CONSULA.

TV NOTAE.

Nec passi. vnus manus. & vet. Germanic. passim.

Vexilla Quirini. Animaduertentur & alij vexillum
 Senatus, nam de illo loquitur, argenteum fuisse, & in
 comitijs passim & pompis Senatui præferri cōiueuisse.

Petit. membranæ, vel; gerit, vel; trahit.

Parmamque. Nonius: Parma est scutum breue. Sal-
 lustius lib. i v. Hi locorum perignari; & soliti nectere
 ex viminibus vasa agrestia; ibi tum, quod inopia scu-
 torum erat, ea arte se quisque in formam parmae eque-
 stris armabat. Virgilius lib. ix. Ente leuis nudo parma-
 que inglorius alba. hæc Nonij sunt verba; aliquot à me
 locis ex manus. lib. D. Amandi, quod Neruorum est
 monasterium, auctoritate purgata.

Laurigeras. Cum consules, vel Imperatores præcla-
 ram aliquam victoriam erant consequuti, tum eos li-
 ctores laureati, fauces laureatos gestantes, præcedebant.

Qui medio. castiga ex vet. lib. & Vicein. fide; me-
 dios. quam emendationem spero perplacituram his qui
 explorata aure, non surda fuerint veliaenti, quemad-
 modum ille aiebat.

Pictorum. disconueniens est hæc lectio. quare cor-
 rige, Pictorum; quos Britanniam inuadentes, pio-
 figes

figurat Comes Theodosius. fictones autem & paupul-
tiam corripunt, & Ptolemao, Cæsari, Plinio, Aquitania
populi sunt.

Ditat. nam aureos fingunt. meus manus. dictat.

Arx incensa Iuba. Iuba regia igne vastata fuit. Cete-
rum vet. lib. Ars intensa Iuba. vt à verbo, cessit, de-
pendeat. eritque sensus. cessisse Theodosio fraudes
Maurorum, in quas tamen omnes cogitationes inten-
derant. Per Iubam, accipio Firmum, Gildonis fratrem.

Barbaries. habes horum barbarorum nomina apud
Sidonium in Paneg. Maioriani, sed vereor ne corrupta.
Reperirent. meliores lib. operirent.

Pars altera. Occidens. *Fudit.* Maximum.

Germanus. Arbogastes. *Famulum.* Eugenium. qua de
re vide, ne singula sit opus indicare, Paul. Orosium
lib. vltimo.

Docuere Deos. Docuerunt omnibus nostris actioni-
bus Deum interesse. Menander: ὁ γὰρ θεὸς ἐλέπει σε
πλησίον παρῶν.

Triumpho. m. f. Vicetini. & Parisienses; triumpho.

Montes. Alpes Iulias. Drepanius rhe. or: & superatis
Alpibus Cottuis, Iulia quoque clausura laxaret.

Contagia. manus meus; commercia, sed in lineali
annotatione; id est, contagia: quod hucusque omnes
sunt amplexi.

In Thyris enixa toros. vet. lib. & Vicetini. & Parisienses;
in Thyris e. toris.

Præsumtum. Solinus: vt iam inueniri non pos-
sit quod non veterum auctorum præsumerit di-
ligentia. Item Iornandes: se non diu tenens regnum
præsumtum. Idem: plus præsumptione quam electione
Cæsar effectus. præsumtum dixere, quemadmodum
Iureconsulti. præceptum, & Sidonius in Paneg. Maio-
riani; præfunctus, nisi sit ibi, perfunctus, legen-
dum.

Astru. lege; astri. quia sic habetur in manus. & per

παρανομοταυ, solem vocat astrum.

Leuasset, quæ ad solemnitatis huius explicationem pertinent, pete ex P. Pithoei I. C. aduersar. subiec. lib. 2. cap. v. 1.

Aut sol. meus lib. m. f. nec sol.

Crine retruso, m. f. recuso Vicetini. refuso. vet. Germanic. & Colinaei, retuso. Lugdunens. & Basileens. retruso. fortassis; refuso. id est, redundante. si quis, recusso, malit, cum eo non pugnabo.

Alieni. lege Had. Iunij, viri doctissimi aduers.

Comæ. respexit ad morem poetarum, qui dum Iupiter comas mouet, cælum aiunt concuti & tremere. testis Homerus Iliad. α.

Fortuna. in vno manus. natura. sed in eodem correctum, fortuna, quemadmodum in ceteris.

Tiaras, per usurpationem dixit, pro tiara: sicuti & Virgilius: sceptrum quæ læcerque tiaras: & Seneca; hoc Phrygius loco fixus tiaras Pelopis: & Sidonius: Luna tum tibi flesteret tiaram.

Facto coniuncta. hoc dicere voluit: excellentior est & plus habet emolumenti principum virtus, quam plebeiorum; quia cum omnium oculis illi sint expositi, illa quoque tum facilius eluceat: hancque sententiam confirmant membranae, in quibus continentur; fato. ex iisdem paullo post restitui, incertos, pro incertos.

Claustris ἐν κέσσο νόσθησε, Hesiodus.

Geminas per mentem, accipe animum rationis participem: per geminas, eum qui sentit, & eum qui vegetat.

Fluenti, magis aridet vet. lib. furenti. ita enim furoris quædam species & initium insaniz censetur. vnde Themistius *μαρτὰν ὁρῶν οὐχ ὀνειρον εἶναι* dicit.

Pallentius, potentius. Pollentia, Plautinum est, pro potentia.

Parua. leges ex v. l. praua.

Im-

Implorat. manus. vel, obtrusos explorat vel, abstrusos explorat. prius edi malim.

Qui se pulcherrimus. manus. & hic, & postea: quod huc spectantem de mundi æqualitate sententiam habes apud Eurip. *Φαίητος*. act. II.

Tunc obseruantior. Pacatus: Exasperat homines impetrata correctio; blandissimè iubetur exemplo.

Femina. Semiramis. *Sent.* Tiberio.

Cuneus. eius erat triquetra forma: quare illi forfex opponebatur.

Machina. Balista. *Protestaque.* egregiè vet. cod. proiectaque. de cuius vocabuli vi Macrobius lib. V I. testimonis ab eo prolatis, addatur & *Quadrigrarius*; qui annali primo scripsit: Gallus sua disciplina scuto proiecto cantabundus. *Strauisse.* meus cod. rapuisse.

Promptius ibunt. Apollinaris: sic agmina voce Erigis, exemploque leuas, primusque labores Aggrederis quoscunque iubes: tum cetera paret Turba libens, seruit propriis quia legibus auctor.

Protete curru. vet. cod. cursu. sed in meo emendatum, ex collatione fortassis vulgati cuiuspiam; curru.

Cum prospera. Sollius Sidonius: Magnus Alexander patris quem gloria torfit.

Despue. vet. lib. despice. vel solus. Hæc in principio Panegy. ad Maioran. Sollius desumfit.

Fabius. qui cunctando Romanis restituit rem. Apud Sidonium sic legitur: Sylla acio genio Fabius, pietate Metellus. Ego vero ibi, coniectura ductus, ut mihi videtur, probabili, repono: Sedato ingenio Fabius.

Flexit Serranus. meus cod. Verit.

Sereni. αἰθρίας. auctor de mundo ad Alexandrum: ἔστιν ἡ αἰθρία οὐδ' ἐν ἄλλο πλεῖν αἰὲρ ἀνέφελος καὶ ἀνόμιχλος, ἀν' ἰπταλὸς ὑστατῆς οὐκίχλη.

Submixus. hic verus meo manus. d. est; sed in eo non ita pridem additus vide ut, deest que q. Vicetin. & Parisiens. sed in ceteris habetur & est profus nec sarius.

Cum matre. Ino vel Leucothea. Pausan. ἀλιτικ.

Moritur pellita. non dubito quin; metitur, sincera lectio sit: cum sic habeant vet. lib. & Silius dixerit: agmina metuntur. *Nigrare meatus*. cod. meus vet. transire.

Infelices tabula. auctionales; de quib. D. Ambrosius epist. lib. 11. *Auidas*. nonnulli vulgati, auidis.

Despexit muros. Carmen istud in m. s. Viceti. & Parisiens. desideratur: exstat autem in Basil. & cunctis Lugdunen. & huic loco non male conuenit.

Vibranda. vet. lib. & Vicet. vibrata.

Iussim. m. s. visum. quod cur non recipiamus?

Dirceaque. non ineptè vet. lib. *Dictæque*. hoc est Cretensia; quæ erant præstantissima. potest tamen vulgata etiam lectio defendi.

Exudant sanguine. vet. lib. & vulgati antiquiores; exundant. *Mauult*. m. s. mallet.

Niveas. Trebellius, albatos milites, dixit: quia videlicet castrensia; vestimenta erant candida.

Liniger. Isidis sacerdotes non alia quàm linea veste utebantur; vnde à Iuuenale & Martiale Linigeri vocantur. quare mendosè meus m. s. Laniger.

Variosque modos. vet. lib. *Phariosque*. quod placet. compacto Statius in Epicedio patris; *Pharios dolores*.

Cinctu. meus m. s. vultu.

Omnia libertas. legendum; omnia. Descripserunt multi sollemnia manumissionis; sed nullus fufius neque elegantius, quàm hic noster. Idem porro error Sidonij cod. inuasit: Qui maxima regni Omnia priuatus fugit. malè legebatur; Omnia.

Tristis conditio. non tam, quia serui seruitutis quæ vocabulum *δρακόν*, vt ait Euripides, ἐπὶ τῆς θύρας: quàm quia Vlpianus seruitutem mortalitati comparauit, & Gaius seruos quadrupedibus tradidit exæquare.

Gothumni. ex vet. lib. Grutungi, legendum. de quibus in secundo lib. in Eutropium.

Concurrit. docent vet. lib. contedit, reponendum.

Quinque. hoc loci noster Herodotum, Ephorum, & Dionysium secutus, Danubio quinque ostia tribuit: sed

sed eidem Plinius, Tacitus, Ptolemaeus sex; & Strabo, Ovidius, Seneca, Statius, Val. Flaccus, Solinus, Amianus, Sidonius septem adscribunt.

Alpines genitor. de hoc versu, quem recentiores vulgati addunt, omittunt eam m. f. antiquiores, quid dicam, non satis scio. In precedenti, ubi Lugdun. & Basileens. fluctus, manus. cum ceteris habent; montes.

Donata toro. m. f. deuota.

A D E P I T H A L A M I V M I N
N V P T I I S H O N O R I I A V G . E T
M A R I A E , N O T A E .

C A S T O R E M . ab Oppiano Castor inter Νέπτεα, Νάρκτασον, Τόκινθον, ceteros tormosos recensetur.

Delos Apollinem &c. hi DI vi forma praestantes à Poëtis commendantur; praesertim Oppiano, τ. κωνη. sunt enim perpetuò adulescentes. Callimachus: *καὶ κατ' ἀειπέλοδς, καὶ ἀεινός.* & id exprimens Tibullius: Solis aeterna est Baccho Phœboq. iuuentas: Nam decet intonsus crinis utrumque Deum. Sydonius Phœbum Ephœbum vocat. Bacchi vêtrem Anacreon, noster alibi collum, laudant.

Tunc cum. meus cod. m. f. tu cum.

Syrum. hoc dicam obiter; à Tzetze reprehendi Archilochum, Hesiodum, Aratum, Lycophronem, Variionem, Hesygium, Sudam, non quidem nominatim, sed tacitè, quòd Syrium cum canicula confundant.

Patris. Mauortis. *Amazonas.* De Amazonibus ab Herodoto in *μειρομ.* Pausania in *ἀπικ.* Clemente Strom. s. Strabone lib. xi & xii Dionysio, Pindaro, denique Plinio, Mela, Iustino, Seruio, Orofio plura referuntur, quàm hîc explicari queant.

Omne nemus. Male in o. edit. prater Vicet. hîc duo versus constituuntur: cum vnus sit Choriambicus tetrameter Sapphicus scandendus in hunc modum: omne nemus . uu . cum fluiijs . uu . omne canat . uu .

profundum v. idque vsque ad: Solitas galea, &c. obseruandum est: vt post tres singulos versus (qui Anacronotici sunt) vnus huiuscemodi choriambicus reponatur. *Quirine. benev. l. Quirite.*

Septem geminus. id est septem: sicuti tergemini non, sex aut senos, sed tres aut ternos significant. *fuit vnder m. s. meus; fluit.*

Gener. ducta Serena adoptiua Theodosij filia.

Socer. data Maria Honorio Aug.

Lacrimae. Catullus totum hoc lacrimarum genus fictum & simulatum credit. *Iam pacata. bellè meus*
cod. manus. impacata. Alise. columba.

Affidue. m. s. assiduo. Plaut. milite: dum tale facies, quale adhuc, assiduo edes. Idem Truculento: Postidea ego tota tecum, mea voluptas, vsque ero Assiduo. *D. 1.* Imo hercle verò accubuo maueim.

Caleat. meus m. s. careat. vt noua Veneris stipendia militantes, remotis vestibus, nudos, amori litare iubeat. potest nihilominus, caleat, defendi; praesertim propter sequentes versus: & vestes Tyrio sanguine fulgidas Alter virgineus nobilitet cruor. ex quibus praeterea constat in eorum fuisse sententia Claudianum; qui Eugium in muliere statuunt: quam membranā (virginal vocant,) quidā docent nonnumquā sic densari coartariq. vt nullo temone, neq. roborascente ramo, ne dum retrito aliquo rutabulo, periripi possit. atque hoc vitio laborantē mulierē ab Vlpiano l. xiv §. i i v. de Aedil. edict. arbitror indicari. talē quoq. Gracchorū matrem fuisse Solinus perhibet. *vulnera prelij. ex Catullo: Dulcia nocturnæ referens vestigia rixæ. Iocis. Felcenninis.*

AD PRÆFATIONEM IN NVPTIAS

HONORII ET MARIAE, NOTAE.

SURGERET. ad huius imitationem composita est à C. Sollio praefatio panegyri. Antemij Aug.

Negant. suspecta mihi est hæc vocula: quid tamen eius loco reponi debeat, ignoro.

Cra.

Craton. audacter; Cratem, emenda: de quo Laërt. lib. VI, vet. lib. Cratim, mendosè. *Renatus*. v. l. renato.

Achillem Æchylū sequi Claudianus maluit, quàm eos qui Apollinem ab his nuptiis remouerunt.

AD LIB. DE NVPTIIS HONORII,
ET MARIAE NOTAE.

PRIMO QVE. m. s. meus cum Vicetini. pronosq.

In vultus quos finxit amor. sic vulgati quidam: alij; in vulnus quod fixit. vet. verò lib. in vultus quos pinxit. Virgilius lib. 4. *Aeneid.* Harent infixi pectore vultus.

Non voluere. m. s. meus: non flectere.

Schylia. Deidamia. *Nectebat pectine*. variant vulgati. vet. lib. pectebat pollice.

Lana. proprium est quod legitur in mēbranis; lena. quia pictura vitro citroque missa animos ad amandum inducit. *Rapto praeceptis*, liber meus; princeps.

Auum. quo commodius hæc intellegantur, stemma subiiciam: *Theodosius Comes*

Theodosius A.

Honorius.

Arcadius A. Honorius A.

Thermantia.

Serena.

Theodosius A.

Maria. Eucherius. Thermantia.

Differs. sic Lugdunenses: quod est ineptum. iectius alij o. debes.

Cypræ rupis. dissentiant inter se vulg. nec vllus verā lectionem assequitur, quæ est in v. l. Cypri præruptus.

Fuluo. excusi quidam cum v. l. Flauo. Maro: Flauo argentum Pariūsue lapis circumdatur auro.

Vnde. nam amor & melle & felle fœcundus, γλυκύ-πιξος quiddam dicitur hominibus infundere.

Ira. nam Terentius.

Amantium, inquit, iræ, amoris redintegratio est.

Iuuenta, quidam; iuuentus. vide an ex Liuius & Var-

rone sit scribendum; luventas.

Achates. Hæc ipsa vox reponenda initio Epithalamij
Disti, & Desiderij. apud Sidonium, vbi corruptè legi-
tur; Indus, Calchidicus, Schiticus, Berillus, Acatches.

Panchæaque surgunt. m. f. & vet. German. turgent.

Balsama succo. m. f. meus; prorumpunt balsama riuo.
& inter lineas; succo. quod mirandum est; cum in o.
eiusdem ætatis m. f. vox ea vnico c. scribatur.

Sorores. Iouis ex Eurynome, Oceani gnata, filia, Gra-
tia; Venus autem ex mari orta fingitur.

Iuuenca. hoc ait, propter Taurum, quem Iupiter,
Europes amore incensus, induit.

Antra. Latmia saxa, deo iculadi Endymionis ergo.

Remouit. vnus m. f. cui Vicetini aduentiuntur: reso-
uit. *Ceston*. consule Homerum. il. 3.

Circumsonat. m. f. circumsonat.

Ægeas. m. f. & cum iis Vicetini: Ogygias. hoc est,
mare Ogygiam alluens; quam incoluit Ατλαγτος θυ-
γάτηρ Δολιχου α καλιψω. *Brachia*. v. l. pectora.

Hispida tendebat. meus v. l. Aspera tentabat. idem
paullo post; vibratura Deam. & : Prosequitur votis la-
tè comitatus amantum; quæ cuncta, vno dicam ver-
bo, relictio.

Cadmeia. Ino, Cadmi filia. Seneca: Nereidumq. cho-
ris Cadmeia cingitur Ino.

Alternis. vnus v. l. alternas. idem: audito rumore, vbi
ceteri; Tritone. *Rapturus*. v. l. rupturus.

Clotho. ex Homero, Hesiodo, Virgilio, Val. Flacco,
scribe; Doto.

Gemma fuit. Idem tradit Plinius lib. xxxii. c. ii. &
Ouid. i v. Metamorph.

Nuda Venerem cinxere cateruæ. vnus m. f. nuda V. c.
caterua. idè, vbi ceteri, voce sequuntur, habet; feruntur.

Ad mœnia Gallis Condita lanigeris, ouis ostentantia pœilem.
Notum est Gallis, dū in Insabria condendæ vrbis fun-
damenta iacerent; mirificū porcentū oblatū, suæ partim
lana, partim setis tectū: quāobrè, licet omnes libri etiam
m. f.

m. f. in vulgatam illam lectionem consentirent; tam enim ex voce, ouis, litteram, o, tollens sic lego: ad m. G. condita, lanigeri, tuis o. p. quam coniecturam spero, ut ait Aitius; Probis proba: am potius quàm multis fore: quos non moramur. Ceterum frequenter ex hac peruersa litterarum dispositione fedissime libros maculari complures annotarunt: mihi vnum exemplum ad fidem faciendam adduxisse suffecerit. magno bonarum litterarum fructu passim M. Fabij Declamationum opus teritur. in eo, Declamatione scilicet CCLXX. cuius inscriptio est: *Rapta e duabus geminis*, vulgo ita legitur: Dicerem, Luctus confunderat (siliceret) dolor suadebat: ignosceret ista met: nunc mihi necessarium consilium praesens iniuria dedit. haec verborum perverta sic castiganda credo: Si dicerem; Luctus confunderat: liceret. dolor suadebat: ignosceretis tamen nunc mihi, &c. quo modo, quae aenigmata plusquam Sphyngia fuerant, solis luce clariora redduntur.

Confundant, ex v. l. reponi debere, confundat, iudico.

Crinita sagittis. de his postea leges: Et gens compositis crinem velata sagittis.

Anemosyne. Haec, à Ioue; serpentis specie occultato, ut tradit Sidonius; subacta, non enim Mulas peperit: idque ab Orpheo, Hesiodo, Alcandro, Eumylo, atque Solone proditum est, teste Clemente *spu.* lib. vi. rationem fictionis, in Hesiodicis enarrationibus, tradit Proclus Diadochus.

Te propter. Hi duo versus in vet. meo l. alio leguntur ordine; ut qui in excusis praecedit, in eo subsequatur.

Scepbris. v. l. regnis. *Vincto*. v. l. iuncto praclare.

Aurora. nam ait Anacreon: *ῥῶδὸν ἄκτινους ἠὲ ἠὲ* Hæc.

Dominabere. v. l. dominabere.

Accensus. Excusi quidam cum v. l. accensus.

Socerum iuxta. m. f. Socerum circa. idem: ritu pluuiae dispergere flores, pro, p. f. d. r.

Dissidat. m. f. assentior, in quib. dissilit. vulgari non constant sibi. *Sic te sequor meum* m. f. in quo; sese.

Consorte. consideret hanc vocem lector.

Contingit. m. s. contingant. ego; contingunt. q. excusi; en forte remota contingant grauitasque seni, viresque iuuentæ.

AD PRÆFATIONEM LIB. DE BELLO

GILDONICO NOTAE.

PERMISTIS. v. l. & Vicetini. permissis.

Gildonis sensit. quidam excusi; & Gethicam sensit: quæ lectio, siquidem huic de bello Gildonico libro hæc præfatio sit præfigenda, prorsus est aliena & intrusa aliunde.

AD LIB. DE BELLO GILDO-

NICO NOTAE.

PLENA. v. l. lata.

Laurea. hoc est, litteræ laureatæ.

Induxit. egregie m. s. & Vicetini. indixit.

Vultu. vnus m. s.; visu. *Fasibus.* v. l. legibus.

Oaxem. v. l. Axem. hinc ego, Araxem.

Hominesque. v. l. meus; vrbesque.

Libyam, Nilumque dedere. Sidonius, quid quæque regio ferat recensens, ait: fert Indus ebur, Chaldaus amomum, Assyrius gemmas, Ser vellera, tura Sebaus, (*sic scribe Sibaus*) Attis mel, Phoenix palmas, Lacedæmon olium, Argos equos, Epius (*corruptè pro Epirus*) equas, pecuaria Gallus, Arma Calibs, frumenta Libes (*legendum existimem: Libys, nam & ea quæ præcesserunt, & quæ sequuntur gentium nomina, singulari cuiuslibet numero efferuntur*) Campanus Iacchum, Aurum Lydus, Arabs guttam, &c.

Stabat certa salus. Lampridius de Commodo: Classem Africanam instituit, quæ subsidio esset; si forte Alexandrina frumenta cessassent.

Tot annos. pene XLIV. emi. m. s. vel sic, vel; egi.

Hannibal. Plinius lib. xv. nat. hist. Castra Punica ad tertium lapidem vallata, portaque Collinæ adquirens ipse Hannibal.

Qui

Qui septua. auctor comment. reip. Rom. insulsè, vt solet, scepra magistratum interpretatur, cum non ad magistratus, sed ad insignia potestatis imperatoria, sint referenda; quemadmodum Nou. CV. *ὅτι καὶ ἡ τὴ βασιλευσίου παθεῖα διὰ πάντων ἐπακολουθεῖται τοῖς σκηνήτοισι.*

Gentes. accuratè admodùm gentes, id est, Barbaros qui Romano non parebant imperio, à subiogatis distinxit; ea ratione, qua Iustinian. barbaricas gentes, in proem. Instit. nuncupauit. *Miserabile.* hastenus retinebo ex v. l. mirabile. *Sabinos.* rectè v. l. Gabinos, vul. enim vicinas vrbes, non gentes, recensere: Gabij verò tantum centum à Roma stadus aberant, auctor Strabo lib. v.

Pa'atimis mutasti. latissimè hæc de re Lilius lib. XXI. & Herodian. lib. I. *μετὰ μάρκον βουστρέζε.*

Prælatoque. Romano, quem Phrygiò Almoni prætulisti. *Arstru.* v. l. aritis. *Errantesque solo.* m. s. meus; Errantes folio. sed nihil immuto.

Fouere Geta. v. l. Vicetia. vet. Germ. & Basil. fauere.

Obuia detecto. hoc dicere voluit: si debellatis hostibus, obuiam mihi progressus, gratam sibi meam victoriam fuisse significasset; minus illi succenserem. quid subaudiatur, nemo nō videt, quare rectius v. l. & quidā vulg. deiecto. quanquā non desint, quibus; defenso, arideat.

Numerosas. multas. hoc etenim Romanis ea vox sonat. Plinius Cæcilius numerosam manum, Iustinian. Imp. numerosas prouincias; noster alibi numerosam cicatricem, & numerosum equitem dixerunt.

Proditio. meus m. s. seditio. Celsanus, negligentiane, an data opera, quòd in suis membranis non inueniebantur, ignoro, hunc & subsequenter verum omisit.

Romam scelerum semper. conuerso v. l. ordine; semper scelerum.

Noxia. Val. Antias à nostro, qui CL. Quadrigarium secutus est, dissentit. vide A. Gellium lib. III. CXII.

Animus mutauerit. m. s. cum vetustis edit. animum mutauerit.

Deprecor. m. s. cum Viceti. hæc precor. & vbi ceteris; vt fileam, lidem; vt raceam.

Fusus Honorius. v. l. cum Vicetino; fortis. a; fufus, ex margine intrusum est.

Firmumne. sic excusi, quod, vt glossema sit, vereor iccirco, quia in manus, mei cōtextu continetur; fratremne, & interlineis; id est, firmumne, de quo Oros. lib. vlt. cap. xxx. *Potior.* meus lib. melior. *Collo fontere.* Viceti. collo subire. v. collo subiere. ego; collam subiere.

Hortator. Ver. cod. hortatu, idque Vicetini feruarunt.

Uterius. quamquam sic etiã m. s. ego tamen cum quibusdã lego; alterius: Valentin. videlicet & Gratiani.

Afferet igniuus. lego sententia flagitante, Auferet. potest etiã sic locus restitui; Aff. ret ignano, sublata post, leri, nota interrogationis. Sed magis prior emendatio placet. Porro cū nō pauca sint; quibus, vt necessariorum mortē, atq. adeo nostrã met, feramus leuiter, praestatur: tū illud vel maxime, si fortiū virorū manibus interemi fuerint, qua ratione Lausum Æneas solatur, quia Æneę magni dextra cadat. legerat quippe Maro, hoc ipso medicamēto Neoptolemi dolorē à Sophocleo Philoctete lenitū; non ab hominib⁹ Achillē interimi potuisse, sed iaculatoris Apollinis sagitta: quodq. *Μαζαζερ* foret *Μαζαζερ*, *Μαζαζερ*, *Μαζαζερ*. *Macezer.* alij; *Matcezer.* v. l. vel; *Masceber,* vel; *Mascezes.* Orosio dicitur; *Mascezil.* Amniano Marcellino, *Mascizel.* Iornandi; *Mascelzer;* aliter etiam, *Sabellico:* aliter aliis.

Inhumatãque. foret perfacile, si *νεπολογ* sive velim, præter ea testimonia, quæ Dion. Lambinus in comment. Horat. coëgit, infinita scriptorum diuersorum loca adducere, quibus doceretur, veteres horribile putasse, humanum cadauer in humatum iacere.

Auertitque diem sceleri. Seneca Thyest. hoc est quod Deos puduit: hoc egit diem Auersam in ortus. & act. xv. eiusdem: O Phœbe patiens fugeris retro licet, Medioque raptum miseris celo diem; sero occidisti. in his versibus, raptum emendauit ex Thosa. m. s. cūm, ruptum,

ptum, in Griphij edit. contineretur.

Stentibus aram. aram misericordix; quam Pausan. scribit in foro Atheniensium fuisse constitutam. Eumenius rhetor; Unde est, inquit, quod Atheniensis humanitas aram Misericordix instituit.

Ina hides, vide Eurip. *ixetis*.

Atherbal. o. v. l. Claudiani & Sallustij, Atherbal.

Nunc. meus m. s. hunc, non hoc loco tantum, sed duobus etiam sequentibus.

Pube. idem meus; plebe.

Festinant adeo. Cum vero non nisi difficulter vexilla mouebantur, insignem aliquam exercitui cladem imminere, summi omnium observatores Romani credebant; inducti iis quæ primùm G. Flaminio, post M. Crasso euenerunt.

Disiâque ab Augusto legio. nempe Honoriana.

Ius latium. omnis antiquitatis peritus poëta, ius pro imperio & potestate posuit: quod Iuriscos. perquam familiare est.

Tot iura. v. l. & vet. Germ. editio; tot iura.

Omnia conueniunt dicto. scribe, omina.

Fuluusque Tonantis. vel hinc colligere quis posset, verborum satis proprium fuisse nostrum. ceterum hæc comparatio vel ex Homeri Iliad. M. vel Ciceronis Mario, vel Virgilij lib. xi. desumpta est: tribus enim illis locis habetur. *Littera*. Y Pythagoricum.

Aut rumpite. v. l. abrumpite, & in vnus marg. aut rumpite. *Timida qui*. v. l. & Viceri. cauta.

Turbida Coris & confusa. v. l. turgida Coris & concussa. *simul effugere*. vnus v. l. procul.

Caralis. procliuæ fuit hoc ex; Caralis, efficere. Strabo, *καρκαλιώ* vocat; cum quo sentit Stephanus, si modo Stephani est liber *πρὸ πολλῶν*, qui eius nomine circumfertur, & non potius epitoma *Ἰαγέθρικῶν σεφάκων* ab Hermolao Grammatico Constantinop. concinnata.

Fauentes. videtur finis huius libri intercuisse, quo exitus expeditionis continebatur; qui petatur ex Paul.

Orosio

Orosio lib. v. i. Paul. Diacono lib. xiii. appēdicis, Fre-
culpho Chronicorū lib. v. tomo. iii. Nauclero to. i. vol.
ii. generat. xiv. Maximi momenti fuisse hāc victoriā
inde patet, quōd monumenta eius à S. P. Q. R. in foro
Romano fuerunt constituta : quorum & his temporibus
inscriptiones supersunt. Gildonis possessiones fisco
fuisse adscriptas declarat l. xvi. & l. xix. C. Theodos. de
bon. proscriptorum : eorumq. administrationi prapo-
situs à Mariano, Comes Gildoniaci patrimonij voca-
tur. Mariani enim libellum illum Notitiæ Orientis &
Occidentis censeo: licet aliis alij adscribant.

AD PRÆFATION. PANEG. IN
MANLII THEODORI CON-
SVLATVM NOTAE.

VT *perhibent*. Pindarus, Euripedes, Strabo, Herodo-
tus, Pausanias, & Clemens Alexandrinus.

Consulti. iccirco ter Pindarus γάλας ὀμφαλὸν vocat:
& Pausanias inquit: τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλεῖσθαι ὀμφα-
λόν, &c. huc spectat illud veteris Poëtæ: O sancte Apol-
lo, qui vmbilicum certum terrarum obsides.

AD PANEG. DE MANLII THEO-
DORI CONSVLATV NOTAE.

AMPLISSIMA *sedes*. quam sacram à Symmacho
in epist. vocari quidam autumant. *Manfuris*. vnus
m. s. & Vet. Germanic. mansuetis: mendosè.

Macedum tellus. fuit igitur Præfectus Prætorio Illiri-
co: quod totam Græciam complectebatur.

Regia. v. l. sic, vel; gloria.

Oracula. rescripta principis sic l. x. C. de sacro sanctis
Eccle. cæleste oraculū, & à Iornande, Geticarum rerum
scriptore, sacrum oraculum vsurpatur. nam, cum de Gal-
lia ab Honorio A. regi Gothorum Alarico attributa
loquitur, ait: donatione sacro oraculo confirmata con-
sentiunt Gothi,

Hinc

Hinc sacra . μεροπρασιων officium comitis sacrarum largitionum describit; cuius frequens fit in C. Theodos. & C. Iustinian. mentio. Cassiodorus quoque liberum inscripsit, de comitatu sacrarum largitionum. Porro si de hoc comite nō agit Claudianus, de Comite sacri patrimonij loquatur necesse est: qui, Cassiodoro teste in formulis, patrimonium principis curabat, gerebatque curam patrimoniorum subleuandorum.

Bess. Pacatus in Panegyrico: Parum ille preciosum putabat aurum, quod de montium venis, aut fluminū glareis quæsitur Bessus, scrutator Callaicus eruisse.

Exitus. m. s. & vulgati nonnulli: exertus.

Dorida. Virgilius etiam, in Gallo, pro mari, huius Nymphæ nomen posuit, quemadmodum hic noster

Sumpsit. m. s. meus, sensit, sed in eodē correctū, sumsit. idq. excusi nonnulli seruant: alij; fudit. *Quod te non.* m. s. meus: quod non te. *Interfuit.* in vnus v. l. maxigine: interfluit. *Secreta.* solus Vicetini. præcepta.

Namque aliis. ne singillatim quaq. exponam, quod meum non est consiliū, opponatur ex contentione locus hic Ciceronis Academ. lib. 1 v. & Sidon. epithalamio Polemij & Araneolæ.

Academia. hoc imitatus Sidonius, Obuiet & quamtis toris Academia festis, inquit. Cicero tamen, eiusq. libertus, Laureia, penultimam produxerunt.

Impleritque choros. hoc est cælorum ex motu concentum: de quo Apollinaris: solidum princeps quod musica mundum Temperet, & certis concentum reddat ab astris. legitur in m. s. Impuleritque. hinc Vicetini, quorum est editio antiquissima, Implerentque. quod typographi ceteri mendolum conspicientes, Impleritque, ediderunt.

Qua flagra per auras Excutiant rutilos tractus. sic fuit hætenus ex emendatione inter quorundam m. s. lineas posita: cum in contextu habeatur; q. flabra p. a. e. r. fetus. bene meo iudicio.

Plantis. plantis, m. s. & Vet. German.

Cau.

*Causis*que meantem . &c. mendo nulla carent exem-
plaria. v. l. quis tenebras Solis, *causis*que meantem
Defectum indicat numeris. Viceti. q. t. Soli c. m. De-
fectum inducat numerus. Paris. q. t. Soli c. m. Defectū
inducat numerus. ceteri: q. t. solis c. m. D. videat n. sen-
tentiam perspicuam reor, si legamus: quis tenebras so-
lis, *causis*que meantem Defectum inducat numerus.

Qui. Themistocles.

Præstare. cod. meus scriptus; reparare.

Pertulit. v. l. protulit.

Confertos hostes. repono ex v. l. confertos.

Ille vel. v. l. per.

Cirnon. ego; Cynrō, scriberē. ἡδὲ κύρνος ait Strabo, ὑπὸ
Ἰῶν Ρωμαίων καλεῖται κόρσικα. quæ sub Italia prætorio
continebatur: quare nō sequor eū m. t. qui; Syro ū. præ-
sertim cum has insulas sibi vicinas inuicem enumera-
re coniungereque voluerit. Trifidam τρίςιδαν, vt Lyco-
phron; vel τρικόπων, vt Oppianus.

Violatus. o. v. l. & scripti, & excusis; temeratus.

Rabidas. membranæ; rapidas.

*Abductio*que. hoc loco germanum est; Addictioque.
hoc est, damnato adiudicatioque. Plautus: addicet Pæ-
tor familiam totam tibi.

Lene fluit. testatur id lib. 1. Diodorus.

Vtilior. quotannis enim Aegyptum irrigans, ne im-
bribus ea egeat, aut vlli terrarum fecunditate conce-
dar, efficit. Tibullus: Te propter nullos tellus tua po-
stulat imbres, Arida nec pluuio supplicat herba leuis
posterius hemistichium Seneca natural. quæst. lib. 1. v.
non nominato auctore, ad verbum deuimfit. Illud de
Nilo memoria dignum ab Aeliano commemoratur;
eius aquam non multo es modo, quod Aristoteles pro-
didit, sed pecudes etiam fecundas reddere. quare tanta
utilitatis flum en variis Poëtæ epithetis decorantur: à
Dionysio ποιότατος. ab Oppiano πηγώγος; à Paimo-
none Byzantio Αἰγυπτιος ζῶος dicitur. Latini Poëtæ, fe-
cundum, placidum, fertilem, imbuferum nuncuparunt.
quinimo

quinimo Silius sacrum nominauit: vel, quia, Aeliano teste, Nilum eundem, quem Olymum credebant: vel, quia Nilum Aegyptij consecrarūt, Auctore Heliodoro in histor. Aethiop. & Philone *περὶ τῆς παρθένου*.

Murmure. m. meus; robore. sed in marg. correctum, sicut in aliis. Lapsisque. m. f. lassisque.

Qui. v. l. quod. si varietas, vt sit, lectionis mendum tegit, facile inducor vt emendem; quo. eritque sententia: fatetur se ea dignitate indignum, qua ad altius fortunæ & dignitatis fastigium euectus est.

Illiusque habitum. consularem togam.

Edes. v. l. arces.

Circum. Circēsum igitur ludorū pompa depingitur.

Timet. v. l. tenet. Consumant. v. l. consumant. aptè.

Moderatur. v. l. modulatus.

Vel curibus. mens auctoris postulat, vt ex m. f. reponatur; cum curibus.

Pegma. erat pegma machina lignea instar domus exadificata, paulatim per se surgens, & multis tabularis in sublime crescens, variisque statuis referta: ea in scenam pueris insidentibus, aut alio aliquo ludicro ornatu deducebatur. meminere illius complures scriptores. Pegmata etiam, Festo Pompeio auctore, sunt ornamenta marmorea, aut area, in atrijs affixa, fortium virorum gesta demonstrantia: qualia intellexisse videtur Iuriscensultus Vlpianus. l. xii. §. xiiii. D. de instruct. vel instrum. legato.

Spargentes ardua. non dubito legendum cum v. l. pergentes in ardua.

Lembi. continere me nequeo, quin Fulgentij Planctiadis locum emendem: is, de prisco sermone, ait: Celocem dicunt genus nauiculæ modicum, quod bampium dicimus. hæc enim est libri Planctiniani, à docto Viro resti uti, scriptura: penultimum tamen vocabulum penitus est prodigiosum. audacter itaque illi Aristarchi pugionem infigo, atque loco illius repono; lembum. quia in m. f. vetustissimo legitur

legitur: C. d. g. nauicellæ velocissimum, quod lumbum dicimus. Nec est quod quis hanc immutationem absurdam iudicet: nam tam lembi quàm celoces exigua velocique, & eam ob rem piraticæ aptissima sunt nauigia: & nouum non est huiusmodi nomina ab illius ætatis scriptoribus confundi.

AD LIB. I. IN EVTROPIVM

NOTAE.

TERRAE *Calique pudor. v. l. cæli, terraque.*

Quo diras iugulo placabimus aras. ita vulgari membrana: q. duram i. pacabimus iram. suspicor scriptum; quodiuum. idque ab imperito librario in, duram, mutatum; cum mendose, diuam, scriptum arbitraretur, superiore parte, u. penè conclusa, ita, vt, a, videretur aras, etiam malo, quàm, iram, propter proximè præcedentem versum.

Sic omnia nobis Hæc regni fortuna tenes? in m. s. dubium; omina, an; omnia: Sed locus, vt suspectu, asterisco notatur: fortissis legendus hoc pacto: sin omina nostro Hæc regno fortuna tenes, quænam, &c.

Quanta vocabula. nomina. Solebant antiqui contexere tabulas accepti & expensi, articulatum ascriptis titulis, quos nomina vocabant. quotiens igitur Eutropius in alterius manum veniebat; totiens noui & antiqui domini nomina immutabat.

Debita. v. l. & Vicesin. Dedita.

Viscera. m. f. sic. vel, funera. vtrumque nihil obstat, quin, diuersimodè tamen, recipiatur.

Aucturus. quia Eunuchi tantinebant olim, vt ab Imperatore l. i. C. de commu. seruo manumisso, & l. iiii. C. commun. de legat. & fideicommissis, notariis & medicis præferantur; astimentique si minores decennio sint, triginta solidis: sin maiores, siquidem nullius artis periti fuerint, quinquaginta; sin artifices, septuaginta; licet aliorum seruorum longe impar pretium taxaretur. Non dissimulabo in meo
m. s.

m. s. legi; Acturus. quod ipsum fortassis sit recipien-
 dum: cum agendi vocabulum, teste Iuriconsulto in
 l. x i x D. de verb. signif. generalissimum sit; atque,
 agere precium, constituere significet. vnde auctio, qua-
 si actio, dicta est. *Inguen.* v. l. ignem. *Aristeo.* alij;
Aristhæo. quidam; *Aruthæo.* nonnulli; *Aranthæo.* ceteri;
Aréthæo. num est legendū; *Arintheo;* cuius lib. x x v i i.
 meminit Ammianus? quod de hoc loco dixi; idem de
 aliis, quibus huius sit mentio, dictum volo.

Que genuit. ex m. s. primus reposui, quam genuit.

Arque alias. v. l. ante alias. *Vicetin.* & *Basileens.* utq;.

Desecta. m. s. & *Vicetin.* deserta.

Stipite v. meus cod. Ce'p'ite, id est stipite vnde glos-
 sema quod sit, patet. *Viceti.* etiam, cesp'ite, agnoscit.

Vetat. v. cod. negat. & paulo post; misere, pro truse-
 re: & deiecit sordidus, pro demisit sordibus.

Abundanti. in m. s. *Habundanti.* ut videatur is qui
Eutropium, tanquam ex vepreculis extractam nitedu-
 lam, ad consulatum euexit, fuisse *Fl. Habundantius,*
 anni M. C X I V. cum *Theodosio Imp. col.*

Honores. reuera ἀπὸ θυνοσχοπιῆς, ut ait *Synesius,* ἐπὶ
 τῶν ἡγεμονικῶν ἀπὸ πύνης ἀλάμπος. *Vates.* *Traleas* *Ouid.*
 i i i. de arte. *Opifex* *Tauri.* *Perillus.* *Quise protulit.*

v. l. quam qui sibi protulit. quid si; quā qu. sibi profuit?

Arce. v. l. arte. hoc est perite.

Si Lyciam. non assenior m. s. meo habenti; *Siciliam.*
Trinacria enim non *Orientis* imperio, sed *Occidentis*
 subiecta fuit. *Vicetin.* *Ciliciam.*

Urget. hoc glossema est. quia *Vicetin.* cogit, cum ha-
 beretur in v. l. cogat; effecerunt. *Vicetin.* lectioni ab ali-
 quo adstitutum fuit, id est, *urget:* eam vocem deinceps
 ceteri amplexi sunt.

Famineas. *Iul. Paullus* l. x i i. D. vbi quis agere vel
 con. debeat. moribus affirmat in roductum, ne mulier
 iudicare possit. *Vlpianus* eas ab omnibus officiis ciui-
 libus & publicis remouit. l. *Famina.* D. de reg. iuris.
 Postremo *Iustinianus* easdem cuiusquam negotij ar-

D

bitras

bitras constitui vetuit. i. vlt. C. de arbit.

Eunuchi videre forum. Romani etenim eunuchis non permisissent, iudicis partes exsequi: imo anno D C LXXVI. Mam. Aemilius Lepidus cos. castrato cuidam, secundum tabulas honorum possessionem denegavit ne obscena huius viri non viri, presentia, tribunalia magistratum, sub specie petendi iuris, polluerentur. Moses quoq. Spadoni Ecclesie ingressu interdixit: tradidit hoc Philo *ἡ εὐνοχία*, & Clemēs *ἐν τῷ ἀπορρητῷ*.

Ignominia. v. l. ignominia. *Arma etiam violare.* nam hæc duo; Eunuchū esse, & militare; esse prorsus contraria, docet Sidonius lib. i. epist. viii. & Arrius Menæder lib. i. de re militari, satis indicavit, Eunuchos iure militare nequiuisse, dū ait: qui cum vno testiculo natus est, quæ a misit, iure militabit secundū D. Traiani rescriptum, l. i v. D. de re militari. ideoq. Messalina reprehēdebatur, quod Possidi Eunucho, post triumphū Britanicum, arma insignia, inter viros fortissimos, tanquam victoriæ participi dedisset. auctor Aur. Victor.

Aggerat. v. l. aggerat Virgilius: onerat dictis atque aggerat iras. *Pharetra.* m. s. pharetris.

Syria feruet spoliis, nec. mendosa sunt hæc: quare ex m. s. corrige; Syriae feruit: spoliis non.

Sæuis perentis Palladæ campis. v. l. Sæui p. P. campi. sic autem vulgati quidam. *GENS* nulla probatur eunuchi quæ sceptrā ferat. Plinius lib. xiiii. Nat. Hist. cap. i v. contrarium tradit. *Hanc soluit.* m. s. hunc.

Pulchre. v. l. pulcher.

PARTHIGA ferro. putauit olim germana hæc esse Claudiani verba: quod Parthos ei sceleri, cui coërcendo lata fuit lex Scantinia, mirum quantum deditos fuisse non ignoratē. verum vt nunc aliud existimem, fecit Stephanus de urbibus, qui scribit *Περσικῆ*, οὐδὲ τῶν ἐγὼς *κἀμὴν Περτικὴν ἐν ἡ ἀπόμην ἰσχυροῦς γέροντες*. vnde legendum videtur, Persica ferro. atque hanc emendationem valde iuuat Vicetina editio, in qua scribitur; seu perita ferro. necnon Petronius Arbitr, his versibus;

bus: Persarum ritu malè pubescentibus annis Suri-
puere viros, exsectaque viscera ferro In Venerem fugè-
te, arque vt fuga mobilis aui Circumscripta mora pro-
perantes differat annos, altera autem, de Semiramide
opinio Amniani auctoritate astruitur.

Vada. m. s. iuga. eritque tunc duplex *ἀδύω αἴτωρ.*

Assuetum. v. l. aduectum.

Diligit. meus m. s. dirigit, mendosè diligit, enim fla-
gitat sententia; quam vt enodem, nec aetas, nec pudor
meus patiuntur.

Peperit. m. s. meruit, sic; laboris, vbi vulgati; doloris.
& vbi legitur; transspisa: Idem; translata, demum; fron-
te decorus, pro; sorte.

Corpore. in membranis sic, vel, ordine.

Que suscepra. Moguntin. quæ suspecta. v. l. quam
suspecta. *Rhodana.* v. l. Rhodano.

Silentia. erant itaque Eunuchi, Silentiaij; qui cete-
rorum seruorum murmur cohibebant: de quibus agi-
tur in tit. C. Iustin. de silentariis & decurion. eorum.

Militia Eunuchi numquam progressa cubile quoniã Eu-
nuchis cubilium seruandorum cura incumbebat; ait
auctor Etymologici, *ὀνομαζομένη τῆς τῶν ὀνύχων ἔστιν, καὶ
ἐμπροσθεν αὐτῆς, φουλάττειν.* Porro Eunuchos longe aptio-
res esse ad rerum, corporisque custodias, quàm viros,
Xenophon Cyri *Παύσειας* ζ. sub finè probat: vbi etiam
elegantè eos laudat.

A fronte. vulgati quidam: à sorte.

Aurora certè est. Sic vulgo legitur, nullo sensu: in v.
verò l. Aurora sane quæ virgula tamen, denotans, m;
supra posterius a, in; Aurora, posita, cultro à quopiam
nebulone, v; in meo veterrimo codice facilè apparet,
erasa fuit. eam nihilominus vt retineamus, sententia,
& mens poëtæ exigunt: tuncque hoc modo dispen-
sam Auroram sanè, quæ talia ferre Gaudet; & assuetas
Icepbris muliebribus vrbes Possideant.

Gestant. m. s. meus, tollunt.

Fastus. v. l. fastos, ait; eiuidem Eutropij nomen in-
ter

ter seruos Arinthei, & inter consules in fastis consularibus legetur?

Plenum. m. f. meus; pulcrum. idem; differs.

Obductus. quidam; addictus. v. l. adductus. fortassis; eductus.

AD PRÆFATIONEM LIBRI II.
IN EUTROPIVM NOTAB.

EXSILIUM. Vereor ne quemadmodum Cæcias
nubes, sic ego, dum hoc loco à celeberrimis quibusdam
viris dissentio, lites ad me attraham. sed tanti est veri-
tas: eas cunctas vt parui faciam, dummodo errorem
inueteratum suis animis eximi patiantur. Credunt Eu-
tropium in consulatū necatum: quod, dicam pau-
cis, est οὐκ χρησιμὸν ἀλλ' ἀχρηστον. Noster enim Poëta,
qui eius tempore vixit, non occisum, sed in Cyprum
relegatū fuisse scribit; haut dubiè necis genus non præ-
teriturus silentio, si vilissimum hoc mancipium inter-
emtum foret. At inquires à Poëta historicam verita-
tem non exigi. rectè quidem: veruntamen credibi-
le non est quemquam quæ lippis & tonsoribus erant
notissima, fabularum inuolucris inuoluturum, ea quæ
de quibus à quouis mendacij coargui potuisset. Dein-
de stat à Claudiani partibus lex xv i i. C. Theodof. de
poenis. cuius verba non adscribam. liber in omnium
manibus versatur. qui volet, illum inspiciat: inueniet,
quæ dixi, dilucidè confirmari. Ne quem verò Socra-
tis lib v i. Ecclesiast. historiz locus per urbes, ita scribē-
tis: Εὐτροπίῳ ἀπὸ οὐνοῦ πῶ ὑπάρτον ἀξίαν ἐχρησάτο, &
διὰ τὰ πλάσματα οὐ βυπλόδῃ πῶ κεφαλῶ ἀποτμήθη-
ναι ἐκέλευσεν: operæpretium est intelligere; ei, qui So-
cratem contempnat, multum abesse quin assentiatur: cum
eo quoque disceptaturum me, qui Claudiani, & im-
peratori, edicti auctoritatem eleuandam censeat. Igi-
tur credo sic conciliari possit repugnantes, vt prima fa-
cie videtur grauium scriptorum sententias: si dicamus
Socratem per τὴν κεφαλῶ, fama dignitatisq. statū si-
gnificare;

gnificare, qua ratione dicunt iuris auctores, capitis eos pati diminutionē, qui libertatem, vel ciuitatē, vel familiam amittunt. l. i. tit. D. de cap. minut. deportatis verò, cum ciuitatem non retineant, caput minui certi iuris est. §. III. Instit. de cap. diminutione. Deinde in dicta lege septimadecima, cum aiant imperatores; ad Cyprum insulam perducatur, in qua tua sublimitas relegatum esse cognoscat: vocem; relegatum, pro; deportatum, accipio: sicut Iul. Paullus accepit. l. v. §. 1. D. de cap. minutis. Hanc meam coniecturam praefata constituit. xvii. initium confirmat: quo Eutropij bona fisco principis addicuntur; quod non fieret profectò, si non deportatus foret: quia simpliciter relegatorū bona minime principis avario vindicari, Marcianus respondit l. 11. D. de interd. & releg. & deportat.

Confecit. meus m. s. perfecit. idem; aice tyrannus.

Spado. licet Eutropio testes exsecuti fuerint; cum tamen spadonum nomen generale sit, teste Vlpiano, recte Spadonem nuncupat.

Vates nec. m. s. vates iam. vates, inquit, cum nequeat dormire, nulla tibi insomnia renunciant.

Vesturum. meus m. s. venturum. porro ad Arionis fabellam alludit: cui similem refert A. Gellius lib. v. 11.

AD LIB. II. IN EUTROPIVM

NOTAE.

QVO funditus. & v scripti, & v. impressi; quis.

Oceanus. Oceanum posuit noster; vel quia mare, vt ait Euripedes. κλύει παντὰ τ' ἀνθρώπων κακὰ: vel quia Seneca dixerat in Hippolyto: Non ipse toto magnus Oceano pater tantum expiarit scelus: qui Catullum fuit imitatus; cuius vulgo notissimi versus sunt in Gellium.

Senis. C. Tiberij Caesaris. Ferunt. v. l. refert.

Romuleo. Consulari trabea.

Genitorque vocatur Principis. Suidas auctor est, patricios in principio Ro. Reip. populi patres dictos: postea

D §

Impe-

Imperatores vt Senatui adularentur; omnem enim populi potestatem dignitatemque in se suscepérant; patricios quoque sibi patres elegisse. sed eos tam en patricios, qui maiorum gentium vocabantur. meminit huius rei Iustinian. in tit. insit quib. mod. ius par. potestatis soluitur.

Claro quod. ex his quattuor carminibus, tot talis que menda sustuli, vt si nihil aliud in hoc poeta praestitissim; aliquod tamen operapretiū me consecutum arbitrarer. turpissimas tam v. l. quā excusorum scripturas refutare piget, adferre pudet. Mea, quæ mihi vt noua sic vera videtur, hæc est: nimia que leguntur Vel maribus laudes: claro quod nobilis ortu; Cum viuant domini? quod maxima pralia solus Impleat; hoc patitur miles? quod tertius vrbs Conditor; hoc Byzans Constantinus que videbunt?

Fetere mero. à Martiale in Acerram sumtum. rationem huius graueolentis, eandem, quam in gumis & raponibus; quibus ex ἀσθημασία os olet; crediderim, iccoris atque pulmonis, ex nimia alimentorum quantitate natam, corruptelam.

Vacuamque domum. v. l. eleganter; viduamque. vidua enim domus, seu, vt ait Helychius, ἑρῶν οἰκία, non cuius patere debet.

Amphysa: alij; *Amphisa*: alij; *Amphissa*, quidam; *Amphyra*. v. l. *Anchira*. ego; *Ancyra*. cum quia infra de nobili hac expeditione loquens, ait; *Ancyranique triumphi*: tum quia sic scribi debet. epitoma Stephani; ἀγκυρὰ πόλις Ταλασσίας, ὅσδ' ἐφρυγίας αὐτὴν ἀνεστράφουσιν. &c. noster de Galatiæ agit.

Laude. v. mole.

Indumque. v. l. & *Viceti*. Nilum que. fortassis scripserat negligens librarius post *Viceti*. *Nidumque*: hinc ceteri; *Indumque*. *Cladibus*. v. l. *Stragibus*.

Derisa. m. s. meus; *delusa*.

Largis bac. v. l. *laxis*. *laxus* aliquando pro longo sumitur. *Proculus in epistulis*: putas ne verè me posse dicere,

dicere, arbitrato meo opus effectum non esse ante Kal. lunias; cum ipse arbitrio meo aliam diem operi laxiorem dederim l. cxi. i. D. de Verb. obligationibus.

Gotthunnus. v. l. Grotundis. Viceti. Grutunnis. Sed ego; Grutungis. hi enim Gallia populi sunt, quibus à Valentiniani Imp. ducibus superatis, agri in Asia assignati fuerunt. de his noster alibi cecinit: legio pridem Romana Grutūgi (sic enim ibi in v. l. legitur) iura quibus victis dedimus, quibus arua domusq. Prabuimus, &c.

Sic erit. v. l. scripti & impressi; eat. deinde Basileens. erat. postremo Lugdun. erit. *sul missis*. v. l. demissis.

Targibulum. tanta est in hoc nomine o. c. variatio, ut quid statuat planè fatear me ignorare.

Gotthunnus. hoc loco diserte m. s. meus; Grutungus, continet. *Pertentas*. lege; Prartentas.

Reddere. v. l. credere. Sic infra: se credidit vndis.

Infernas. v. l. infernis.

Qua leua. v. l. cum Vicetina leuat. dixerat enim, qua condit. *Piside que seroces*. Livi lib. xxxix. terocia causas reddit.

Aegyptius. Plammeticus. Herodot. Eu. 7. p.

Hic cecidit. innuit à Minerua tibiam in Phrygiam abiectam fuisse. de hac fabula Clemens Alexandrinus $\alpha\pi\omicron\upsilon\sigma\iota\ \tau\epsilon\omicron\nu\ \delta\epsilon\ \mu\acute{\alpha}\lambda\iota\sigma\tau\alpha\ \tau\ \delta\omicron\upsilon\gamma\eta\mu\omicron\sigma\iota\upsilon\nu\varsigma\ \eta\ \chi\eta\ \tau\eta\nu\ \Lambda\delta\iota\mu\acute{\alpha}\nu\ \phi\upsilon\sigma\iota\upsilon\ \epsilon\ \mu\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma\ \eta\ \tau\iota\varsigma\ \mu\omicron\tau\epsilon\lambda\acute{\omega}\varsigma\ \tau\omicron\pi\omicron\mu\epsilon\tau\epsilon\upsilon\mu\epsilon\nu\ \alpha\upsilon\tau\eta\varsigma\ \tau\acute{\omega}\nu\ \alpha\upsilon\tau\acute{\omega}\nu\ \alpha\pi\omicron\pi\acute{\iota}\sigma\tau\omicron\ \delta\omicron\mu\iota\tau\ \pi\acute{\rho}\omicron\varsigma\ \delta\iota\acute{\alpha}\ \tau\omicron\ \alpha\ \tau\omicron\mu\epsilon\tau\epsilon\upsilon\ \tau\eta\varsigma\ \epsilon\ \phi\epsilon\alpha\varsigma$. Propertius lib. ii. Hic locus est in quo tibia de cta sonas: Quae non iure, vado Meadri iacula natasi, Turpia cū faceret Palladis ora tumor. verba ascripsi, ut hi loci sibi inuicem aliquid lucis praestent. *Synada*. v. l. signada; à Stephano edoctus repono; *Sinnada*. cuius marmor Straboni, Ptolemaeo, & Plinio laudatur. propterea Prudentius, maculosaq. Sinna dixit. Sidonius: Iungitur hic sinnae. Numadam lapis additur istis, Antiquum mētitur ebur. qua sic emenda: i. his s. Numidum, vel Nomadam, l. a. i. a. mentitus e. *Irata*. v. l. Commota.

Inque modum veli. de strutio camelo loquitur, quem

admodum Xenophon ἀναβ. α. πολὺ γὰρ ἀπὸ πῆλα ἀπὸ
φύζουσα, τοῖς μὲν ποσσὶ δρομεοί, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἄερασθαι
ὡς πορπίσιον χροῦν. Ille semel. m. s. meus; tamen

Prima superbus cingula: primos militares ordines &
dignitates. ita sumitur cinguli vox l. 11. C. vt dignitat.
or. seruetur lib. xii. Dociles. meus c v. faciles.

sanè. v. l. faci: Arctus. m. f. meus. altis.

Marmora. Hæc Brodaus in miscellaneis explicat.
m. f. continent: veriat quis marmora crine soluto.

Angustas ignoto. v. l. ignotas angusto.

Pisce sodali, musculo

Echino. quot Echinorum ouis farciat. oua Echino-
rum in magno precio erant tum propter edulij suauitatem,
tum quia nauicanti stoma. ho conducebant, teste
Æliano. vt autem hæc verba de Echinorum ouis
exaudiam, facit Aristoteles, qui sola illa apta esse cibo
tradiidit.

Contextit varius. sic ceteri o. meo m. s. excepto, in quo
posit; cōtextit, ante; varius, est lacuna. latet aliquod vlcus.

Luto. πολλῶ. ideo homines πολλῶ πλάσματα.

Epimethea. nam sic dictus est ab ἐπι κὶ μηθύεται.
quare Pindarus sero sapientem vocauit: ἐς ἔ γὰν Ἐπι-
μηθίος ἄγων ὀφείλου θυγατέρα Περσέων. famulo. m. s.
meus famulis.

Atque ita. temere iuniores reiecerunt, Altaque quod
in v. l. habetur.

Eunuchi. v. l. eunuchus. & seq. carmine; totas.

Regit. m. s. & Vicetin. gerit.

Cruento. in v. l. secundo. & in mei margine; vel, cor-
rusco. Vicetin. etiam; secundo. M. Tullius ad Casarem
iuniorem lib. 11. prælium valdè secundum dixit.

Captiuus. non nolo v. l. captiuis.

Virtus videntur nonnulla desiderari.

AD PANEGYR. I. IN I. CONSVL.

STILICHONIS NOTAE.

IN meo m. s. hæc Stilichonis laudes, non in panegy-
ces

gyres sed libros distinguuntur: & facillè apparet in vno eodemque consulatu, priores duas fuisse decantatas; adeò, vt subdubitè, num vtraq. distinctio librariorum sit, non ipsius Claudiani. scriptas crediderim in primo, quo Fl. Aurelianum conlegam habuit Stilichonem Vandalum memorant historiographi, & antiqui lapides, magistrum vtriusque militiae exitisse: virum manu quidem promptum, omniq. laude dignum: nisi vocatis Gothis Eucherio filio regnù comparare conatus, detecta perfidia, foret occisus. ideoq. ab Honorio & Theodosio prædo publicus appellatur. l. xxii. C. Theodos. de bonis proscript. & damnat.

Regia cantus sopierat. v. l. gaudia cantus sopierant. idque Celsanicod. retinuit.

Promptus v. l. protinus. quod vt recipiatur, eo modo interpretor: quo Virgilian. illud à Nonio adductò, è lib. ix. (male in Antuerpiens. Nonio legitur. v. 111.) fel. x si protinus illum æquasset nocti ludum. dicitur & protenis: apud eundem locus est Afranij, vulgò corruptus hoc modo: Afranius epist. commissa: Tum proteni recta domum digredimur. lō. è melius D. Amandi, Nerviorum monasterij, m. scriptus; Afranius epist. Commissarum protenis, &c. quia ex epist. eiusdem in; gelu, citatur locus: & commissatum, legi debere, nemo dubitabit, præter illos; qui Platoni σοφισματικῆς καὶ λογοματικῆς dicantur.

Partitum. alij; partitu. eadem variatio est in v. l. quid si legamus; partitè?

Conlecta. m. s. sic. vel; conlata. & vnus paullo post, cuius procedere famam.

Mithram. Herodorus Venerem à Persis Mithram vocari scribit: cui Strabo repugnat; πρῶσι δὲ, inquit, de Persis agens. καὶ Ἡρόδου, ἐν κελύξει μίθραν. Strabonis opinio quinque lapidum inscriptionibus comprobatur; in quibus, Sol Mithra vocatur: quod ne quis à me confictum putet; sciri velim lapides exstare etiam num; primū quidem Romæ, ad D. Lucie, secundum Romæ, ad D. Ma-

riæ trans pontem: tertiu[m] Romæ, in adibus Hieronymi
 Pichij: quartum in opido Ticuli, dioec. Vrbeuctanæ:
 quintum in opido D. Germani, ad Cathedralem Eccle-
 siam. quibus Claudianus assentitur. Cleanthes philoso-
 phus solem *πλάκλεον*; Branchus vero vates *Εκάρζον* no-
 minat. ille, quia ἐν ταῖς ἀνατολαῖς ἐπέδωκε τὰς αὐγὰς, εἶον
πλάκλων τὸ κόσμον εἰς πλὴν ἐναρμόνιον πορείαν τὸ φῶς ἀγὰς:
 hic fortè, quod eminus operetur. hæc addidi, quoniam
 à quibusdam, qui Solis cognomina conlegere, hæc val-
 de inlustria nulla ratione prætermittenda sunt.

Eumela. meus m. s. inducta. *Caes.* v. l. sensit.

Adiunxit. vnus v. l. subiunxit.

Promoti. in mei m. s. imagine; vel Promoti, socij Sti-
 lichonis interfecti à Rufino. quomodocumque appel-
 latus fuit; de eo sunt hæc i. in Rufin. Nam tua cū Ge-
 thicas fraussit dextera turmas, Vltia ducis socij letum.

Proditor. Rufinus. *Aedona*. q. Aedomas. alij; Edo-
 nias. scribe Edonas, nam Graeci in prima syllaba η, in
 secūda, ω collocant. & Horatius dixit Od. vii. lib. 11.
 Nō ego, sanius bacchabor Edonis. Statius 11. Thebaid.
 vt legitur in Aldino: Dulcius Aedonias hiemes Arcton-
 que frementem Excidere. lege; Edonas, & Excipere.

Subductus. meæ membrana; seductus.

Nil ibi. cum in m. s. & Vicetin. & Parisiens. nulli, cō-
 tineatur; non fuit hoc temerè reiciendum.

Hic crine decoro Armenius. Vicetin. cum crine decoro
 Armenius. v. l. cum c. decoris Armeniis. hinc Arme-
 nios ἐξαπλοκρόμυς paret fuisse, quemadmodum Ligu-
 res, Britanni, Getha, Celtiberi, Lycij, Indi, & Parthi.

Alumnus. forte, Britannus. *Leucates*. v. l. Leucate:
 hinc ego, Leucata, secutus Virgil. 111. *Aeneid*.

Penetrassent. præcedēs; quateret; indicat ex m. s. legen-
 dum; penetrarent. *Fulmineum*. m. s. meus; flumineum.

Sueuus. vnus l. v. Suilas. hinc ego; Salius. qui Franco-
 rum de gente sunt.

Marcomanes Sueuūsq̄ue. v. l. Marcomenes Sonnoque.
 lege; Marcomar Sonnoque. de quibus consule horum
 tem-

temporum historias . & *Giv notissimus*. Vicetini . & Gis.
 Coniectura ductus castigo ; Nigrisque nouissimus . hu-
 ius enim fluuij aqua, quod mirum videatur, verum ta-
 men sit ; sic Niliacam refert ; vt ab ea discerni nequeat :
 crocodilos quoque nutrit. *Iuba*. v. l. Nutra. egregiè.

Pœnis. v. l. meus ; plenus forte ; Pœnus.

Prostratus Memnon Achilli. v. l. Memnon prostratus
 Achilli. Ouidium, Didym, Daretem, Pindarum, Ca-
 labrum, & Tryphiodorum secutus est . Heliodorus ta-
 men & Philostratus, hic lib. vii. ille lib. v. vllc modo
 occisum pernegant : quinimo contendunt, in Athio-
 pia, longo post tempore mortuum. dissentiens ab utrius-
 que lib. ii. Diodorus constare ait : Ἰδὲ τὸ τελευταῖον ἔπος
 Ἰωνιᾶν ἐνὶ βουδέντα κατὰ σφαιρῶν Marrianus Capel-
 la, iuxta, inquit, illiū sepulchrum Memnonis iacet. indi-
 cans ante Troiam casum. *Alata*. v. l. inlata.

Intorquet. v. l. iam torquet. *Mazax*. v. l. Marax cen-
 seo legendū, Mazax. Aurel. de venatione : Quēq. colorat-
 tus Mazax deserta per arua Pavit. Lucanus lib. 4. Tre-
 mulū cū terfit missile Mazax : nū vero apud Ammia-
 num lib. xix. Mazaces, pro, Mazices legendū sit, igno-
 ro, quia Ptol. mæo μάζιες, Stephano μάζιες, Herodo-
 to μάζιες dicuntur . Sunt enim Mazaces non Asiatici
 modò ; verum & Africani. *Ruerent*. v. l. ruerant.

AD PANEGYR. II. IN I. CONSVL.
 STILICHONIS NOTAE.

VRBEM. m. s. & v. impressi ; orbem . nec est ma-
 gnum discrimen inter has litteras.

Discussis tenebris. non sequor ; discussit tenebras ; quod
 meus m. s. habet . idem pro ; vtrò , quod ceteri conti-
 nent, vltor. *Cum sternere*. v. l. qui frangere.

Spicula differt. soli Vicetini ; desert. *Fulmina*. m. s.
 meus, spicula, qua voce paullo superius vsus fuit. Idem ;
 speciem promittere fraudi : hinc conicio legendum ;
 præmittere.

Abicitur. v. l. Allectum . ordo erit : nec patitur alle-
 ctum

Etum priorem amicum sibi, nouo veniente, fastidire,

Et ignarum v. l. vt. quod auide arripio.

Contentus, nunquam. v. l. & *Vicerin.* contentus nunquam hoc est: Honorius A. licet eius foret aetatis; quæ omniam ludibrio & iniuriis est exposita; cura tamen Stilichonis, nemini vumquam despectus, gentibus subactis imperauit. *Scapulus.* libentius legem ex v. l. capulis. nam veteres manubrium gladij auro circumdare solebant, vt indicat Alcaeus; *ἐλαφνήαν λαβάν το ἔϊφος χρυσὸν ἔταν ἔχον*

Violare fidem. in pierisque libris est; peccare fide.

Vinxere choros. v. l. iunxere.

Et nusquam meriti hoc sanè non satis intelligendo consequi possum. quare mihi quidem paullo magis aridet v. l. lectio; & meritum, non quæ. *fucata.* meus m s fucata idem; Stupris aduigilat.

Araria lassant. v. l. laxant. itaque, quod & aliàs semperfacio, vt cum non incōcinna est m. f. scriptura, eos sequar, idem mihi nunc vsuuenit.

Condonat. de his proscriptionis tabulis Cicero in Verrem: vt liberis eius bona eriperes, & cui tibi commodum esset, condonares.

Amos meditantem carmine muros. Typographi sic respondent ad vulgatam de Thebarum exstinctione fabulã alluserūt. sed in v. l. inuenio, Aonias m. c Musas. qua lectione nihil dilucidius, nihil perspicuum magis.

Qua sufficerent. hoc Colinæus primus inuexit, idq̃ illum secuti typographi retinuerunt: cum in antiquioribus exculis atq. mēbranis; quãtis fluerēt; contineatur.

Centenas aptant. aptum quidem hoc huic est loco; sed à nescio quo intrusum: ego, optant, v. videlicet librorum scripturam, representem.

Totis. habetur in v. l. tectis: vt ripæ pacis ocio vel arboribus consistat, vel domibus ædificiisque variis completæ fuerint. *Cedit.* lege ex v. l. credit. quasi dicat; propter admirationem, vix suis ipsemet oculis fidē habet.

Lacerni. membranæ; latè. *Tributus.* est &, triumphis,

phis, in mēbranis, cui non adhaereo. Intribuebat porro Ilyncum, vinum, vt hinc patet, & equitatus, vt conligitur, ex libello de laude Serenæ.

Annueris. v. l. Annugres, vel; annueret.

Tenens. v. l. ferens. in meo etiam, id est: tenens.

Hybernā. malim; Hybernen. nam alibi inquit; glacialis Hyberne. *Prosperem.* v. l. aspicerem.

Iam fulgurat. v. l. subfulgurat.

Ore cornūco. æquius facere videntur, qui cum v. l. orbe amplectuntur, & ad orbem Clipei referunt.

Quo gantes captiuis regibus egi. meus codex calamo exaratus; qui g. cap. reg. egit.

Pagina de primo venisset limite Phæbi. quem proximè commemorauit codex; pag. v. de primo lumine Phæbi. item post pauca, scribere deseruit.

Plus est ex illo Quisiano: Nā maior est virtus, quam quærete, parat tueri. Casus inest illis, hic erit artis opus.

In solitus. v. l. & solitus.

Te certū est. m. s. meus; Possē queas. alius; posse queas: vnde coniecturam ducō legi debere; posco, queas. Vel; Nosco, vt idē sit sensus, qui prius fuerat. quod si verum est, hinc mēdi ongo fluxit: auctor scriptum reliquerat; Nosco: inde alij corruptè; Nosce, descriperunt: hinc factū est; posse: Typogia hi postremo temerario quodam castigationis genere; Te certū est, inuexerunt.

Dolores. v. l. labores. Similiter in legibus nostris alibi, partus labores nuncupantur.

Stilico. v. l. Sed auus.

Regali. v. l. recte; legali. sic Tribunianus legitimū vinculum nominauit.

Dea vestibus pro, Dea. v. l. iam. eritque sententia; humeros quondam idoneos armis nunc trabes.

Tendentem. mēbrana: hunc verum ad Bellonam referunt, continentes, tendens. *Trea* m. s. cū vet. Germanic. colla. *Ceres.* v. l. seges, sed in meo alia manu emendatum; ceres. *Reducto.* v. l. reductam.

AD CLAUDIANVM
AD PRÆFATIONEM LIBRI DE
BELLO GETICO NOTAE.

TITVLVM. clarissimatus: vt ex inscriptione statuatæ patet, quæ Claudiano dicata fuit in foro Traiani; quæque nonnullis editionibus præfixa habetur.

AD LIBRVM DE BELLO GETICO NOTAE.

Ætæam. m. s. Oetam. lege; Ætatham.

In maius. simile illi Liniano; qua quidem incerta in maius vero ferri solent. Latinus Pacatus: amplificatrix veri vetustas. Citante quoq. Lactant. lib. i. c. xxii. Salustius dixit; vetustatē omnia in maius componentem.

Monitu Iouis. Ianus Parthasius, mea quidem sententia non absurdè, reposuit; Tomari. nam in v. l. mendosè; Teneri, legitur. *Vrgenti.* v. l. ingenti.

Veneranda. nil repugnat, quominus membranis assentiamur; quæ; reuerenda.

Iuuenta robur. ex v. l. fide; reponere, iuuentæ ad robur. Homerus ὀφθαλμοῦ λ: vnde hic locus desumptus est, expresso magno eorum conatu, subiungit: *καὶ νότον ἐξέλειπε* δεοῦ αὐτῷ ἐν ἵκῳ κέλευθον ἰκίοντο.

Othrys. v. l. Otis, ex Homero, Pindaro, Virgilio scribe; Otos. *Adspice Roma tuum iam vertice celsior hostem.* hunc versum ei; qui incipit; Adspice quam rarū; & vulgo præcedit; commodius existimo præponendum.

Nuncia. placet ex vet. cod. reponere; conscia.

Tumidus. v. l. & Vicerin. nimius.

Marij Paulique. Si rerum gestarum, temporumque seriem inspicimus, rectius v. l. Paulli, Marijque; nam Marij triumphus penè lxxii. annis posterior fuit.

Duces. v. l. viros. præterea vet. Germa. Superare, pro; completere. *Prope ter senas.* nam anni fuerunt omnino sexdecim. *Inertes dominos.* Gladiator iste duobus cōsularibus exercitiis superatis, eorum q. castis & impedimentis positus, C. Cassiū Procōs. oppressam bello, interfecit. & luxu. meus m. s. & lusu. *Altagmona.* lege; Haliac.

liacmona, de quo Plinius & Strabo.

Procumbere. v. l. *incumbere*.

Sudes. Renatus Veget. lib. i. c. x x i i. nemo enim iam diu (*vox. diu. Gemblacensi. m. s. deest*) deductis fossis, prefixisq; sudibus castra deducit. & c. x x i v. Sudes delignis fortissimis, quas milites portare consueuerant, præferuntur. ita vulgò legitur. melius idem v. l. quæ milites. nam ligna, non sudes voluit dicere à militibus portari consueuisse. *Carbasus*. libri Sibyllini; quos Romani, quid prodigia portenderēt sciscitaturi, inspiciebant: vel, si mauis, linteilibri, quibus facta P. R. continebantur, quorum fit mentio à T. Liuiio. prius, placet. nam arbitror ad illud Lucani ex lib. v. respexisse: Custodes tripodes fatorum.

Horisonas? meus m. s. *zrifonis*. lego; *Horisonis* crebras. *Solitas*. idem m. s. in context. *licitas*: sed alia manu emendatum; *solitas*.

Restinxit sanguine. magis appositè, v. l. *restinxit*.

Urbe confidet. & c. v nus v. l. aliter; *Confidet regnum Rodano, capitisque, & c.* non bene.

Aut nosse recusent. quanto melius hic v. l. vt nosse recusem. iidem paullo inferius, *mentis vincula*.

Tremendam Dixi astate viam. & si nulla sit in omnibus libris discrepantia, existimo tamen scribendum; *terendam*. & *trepidus*. m. s. vet. German. & *Viceti*. & *trepidis*. *Nequeant*. Corrigite secundum v. l. *nequeat*. *Voce regunt*. sequentia declarant v. l.; *togant*, *retinendum*.

Legio præteuta. sexta videlicet Britannica, ex euentu, *Victricis* nomen adepta. *Dormant Cytos*. v. l. *Cytos*. proprium est hoc loco, & debet reponi; *Catthos*. quos Tacitus Cheruscis proximos statuit. *Sidonius*, vt vulgò habetur; *Chattus*que aplaustri Alligat Albi aqua. pro quo substitue: *Catthos*que palustri A. Albi aqua.

Redit calor. meus m. s. *calor*. *femina*. *Alcestis*.

Iuuenem. *Hippolytum*. *Minoium rupto*. fabula quam tangit, in hunc modum à Clearcho Solensi lib. 7. *viatarum*

tarum, Isacio Zetize. Palaphato *ἡδὲ ἀείστον ἰσοπέτων*, & Higyno c. de Polyido describitur: Minois filium Glau- cum, cum in mellis dolium incidisset, suffocatum. Post- su turbatum patrem sepulturae cadauer mandasse; iun- cto Polyido nobili augure & medico, iis cōditionibus, vt vel eum ab orco reuocaret, vel vnā Plutonis regiam viferet: masto augur inopinatum, auxilium obtigisse. accurisse videlicet duos serpentes: interfectum vnum, elapsū alterū: mox reuersum eundem; herba, quam ore ferebat, socio vitam reddidisse. quo factō vtrumque disparuisse. ea re Polyidum animaduersā, illa ipsa ra- dice Glaucum patri viuum restituisse. Iccirco dixit Ouidius: Profuerant Glauci manibus illa prius:

Tunc cum obseruatas augur descendit in herbas,

Vnus & auxilio est anguis ab angue dato. & Mani- lius lib. 10. anguis hic nata per herbas Fata refert, vitāq. sua radice ferentis. Ameliagoras tamen; quod Ouidius, Higynus, Palaphatus, & noster, Polyido tribuunt; Aesculapio adscribit, falsus opinor multitudinē eorum, quibus Epidaurius Deus vitæ auctor existit. nam plu- rimos illum ē mortuis succitasse diuersi prodiderunt: Apollodorus & Virgilius, Hippolytū, Panyasis Halicar- nassensis; is qui à Cleophylo Samio captiuitatē Oecha- lia furatus est; Tyndarum: Orphici omnes, Hyne- nezum Stesichorus, Lycurgum: & Capaneum: Telesar- chus, Orionem: Phylarchus, Phoenissas: Poliarchus Cyrenæus, Cræsi filias; Pherecydes, Delphis mortuos: Hippy Rhegynus, mulierem lumbricosam, hæc ex Ae- ly no, Ciemēte, Euripedis Scholiaste, & Lucretio col- legi, quod ea dicēdi cupidus nō ingrata fore confidebā.

Fortuna famulante. meus m. s. stimulante.

Vertere ferris. emendatiores lib. ducere. Idem post pauca; edita luco est. vbi ceteri; reddita.

Belloque, viaque instruit. v. l. belloque viæque. ego au- tem; bellique viæque.

Versa sacra fides. vnus excusus; sera, quod cum diu op- tasse alicuius m. s. fide comprobari; id ipsum, dum sedulo

sedulo eum, qui penes me est, inspicio, reperi.

Tyrannum. Lugdunens. exceptis cuncti c. pudorem.

Tegam Argosque. in priori voce erratum est velin pueris virga plectendum: quare lege; *Tegam que Argosque*. *Gentis praeclarus Alanæ*: hæc vna quidem o. llectio, quin tamen mēdosa sit, dubitare nemo debet: quid si igitur eius loco scribamus; *Gentis dux clarus Alanæ?* *Hisdem* Lugdunens. & Basileens.; à quibus hic versus commissus est; digni sunt, qui non pereant modo, verum intereant etiam, quid enim est bonos scriptores non vulnerare, sed iugulare, si hoc non est?

Fortisque. meus m. s. fortique.

AD PRÆFATION. PANEG. IN

VI. CONSVLATVM HONO-

R II A. NOTAE.

Omnia qua sensu. Atius in Bruto: Rex, quæ in vita vsurpant homines, cogitant, curant, vident, Quæque agunt vigilantes, agitantque; ea si cui in somno accidunt, Minus mirum est, qui pro Ennians hæc adducunt, memoria lapsi sunt. Seneca etiam in Octavia inquit: Quæ umque mentis agitat infestus vigor; Ea per quietem facit, & arcanus referi, veloxque sensus.

Artibus assuetu. duo m. s. assiduis, similiter Lucretius, quem noster hic studuit exprimere, lib. 1 v. Nos agere hoc autem & naturam quætere rerum Semper, & inuentam patriis exponere chartis.

Sacra corona. vnus m. s. clara. sed in eodem, eadem manu, emendatum; facta. idem in seq. carmine; victusque. *Hunc præmit*. m. s. meus; hunc subit. Sidonius hoc carmen repræsentauit: Enceladus patri iacuit, fratrique Piphœus: Euboicam hic rupem sustinet, hic Siculam. *Ebur*, de geminis somniphoris, eburnea & cornea; vide Macrobiū in somnium Scipionis.

Aequatus. quædam membræ; æquandus, alii; æquatur, hinc vulgati; æquatus.

E AD

AD PANEGYR. IN VI. CONSVL.
HONORII A. NOTAB.

Augusta sibi. v. l. cū Viceti. sui. Viuere fortes. quia m. s. habent; numine fontes: conicio legendum; numina fonti. Diadumate necdum. v. l. nondum.

Induit. procliuē fuit mutare b, in, d vnde effectum, vt sum in m. s. habeatur, imbuit: hactenus lectū sit; induit. Fidēque reducētū coniugis. est mihi gratū magis, sicut q.

Gloria materno, laudem. lego ex m. s. Gloria materno laudem, &c. Parentis. v. l. German. Parentans. quod omnino m. lum non est. ceteri vnanimi consensu, patris: videlicet vt vocis pij, respondeat.

Percensere manum. meus m. s. manus. sed non placet.

Ticinus & Addua. alij Ticinusque & Addua. ad hunc locum respexit Apollinaris lib. i. epist. v. Vluosum, inquit, Lambrum, cærum Adduam, velocem Athesum, pigram Mincium, qui Ligustinis Euganiisque montibus oriebantur.

Aut mania. m. s. meus; nec eodem vtraque lectio re- cidit. Labori. v. l. laboris.

Virtur auxiliis. v. l. vertitur. vertitur vero auxiliis; hoc est, vertitur ad eam partem, quæ fessa laborem non fer- zebat, vt ei auxilio esset. tam en faciliōr vulgata lectio.

Si quas. meus m. s. si qua.

Discedere turma. idem ille m. s. decrefcere.

Numina. v. l. nomina. nempe discedentium.

Finibus ad Ligurum. ex v. l. primus reposui, finibus ad Ligurū. itē & post aliquot, fama maiore, pro, meliore.

Exertum. sic omnes excepto vno v. l. in cuius quidē contextu; exertum, sed in margine correctū; exertum.

Socius. v. l. socius. tunc sic interpunge, ferat? socius suspectior hoste.

Definit esse. Hoc Iustiniānus credidit, dū scripsit eos qui pro Rep. cadunt, in perpetuum per gloriam viuere. s. filij autem, Infit. de excusat. tutorū vel curat.

Terendit. non amplector vnus v. l. retundit.

Trans

Trans caput auersus. ex Virgilij Pharmaceutria; fer cineres Amarylli foras, riuoque fluenti Transque caput iace: ne respexeris. Nemesianus etiam in Eclogis: cineresque auersa effudit in amnem.

Auersus. Vicetini. auersus. m. s. meus autem, aduersus.

Quum cinxere faces. Maximopere mihi placet v. l. lectio, quæ hæc est: fasces cinxere.

Stupuit. v. l. tribuit: vt tribunal indicetur confectum ex cespitibus, aggeribusque. Mœoticis fuisse. quod & historiae & menti scriptoris tã est consentaneum, quã quod maximè. *Chaldæa mago seu*. a. in Claudi; eam victoriam magicis auxiliis Marcum consecutum? atqui longè aliud tradit Xiphilinus: Marci videlicet rogatu, fulminatricem legionem (Constabat ea autem militibus Melitenis Christum colentibus) à Deo O. M. precibus obrinuisse, vt Quadi fulmine perirent, Romani verò largis iuntribus reficerentur. imò quo profusus & tu, &

quem secutus videris, Cocceius Dio falsi conuincimini, ipsa Marci epistola ad Senatum ea de re missa, hoc ipsum affirmat. adducitur eius exemplar à D. Iustino martyre, post Apologiam secundam.

Ambiret. v. l. & Vicetini. Ambirent.

Vultusque palam confessa v. l. m. s. & v. excusi, vultusque p. c. coruscas. nec est temerè ab hac scriptura discedendum. *Spacij decernens*. id auctoribus suis relinquo, legens curi m. s. & vet. German. discernens.

Auratos. v. l. auratum sulcater remige fluctum.

Spectatosque itenu nulli. alludit ad id quod præco prædicabat: Venite ad ludos quos nemo mortalium vidit neque visurus, &c. singulis enim sæculis celebrabantur. *Pharsalica*. v. l. & Vicetini. Pharsalia.

Allo posse regi. m. s. & v. German. Hinc.

Mox & per Latium. D. I. boni quanto elegantius v. P. Nox erat, & late. *Medius*, sed, &c. maxima est omnium librorum dissensio. mihi sic legendum videtur; mediam sed clausam hostis. Inter me focerumque viam, pontemque tenebat. Ad iua quo, &c.

Impetus excessit. ex Homero *il. n. Non vigilem. v. l. nec.*
Amne secundo. meus m. s. retruso. quod cui placebit
 ad fontem recurrente interpretabitur.

Omne Palatino qua v. l. quod.

Quo tempore solus Romanos. moris enim erat, ut Senatores & patricij triumphanti Imperatori obuiam progressi, eiusdem curram præcederent. idque Pacatus & alij Panegyricorum scriptores posteris testatum reliquerunt. hoc loco meus m. s. quod pectore solus, &c.

Ut chalybe. Clibanarios describit; sic à Clibano, hoc est, thorace ferreo quo pectus tegitur numcupatos. clibani vox reponenda est in libello de rebus bellicis, qui Notitiæ Orientis, & Occidentis postponitur, eo loco quo Thracomachus exponitur.

Mercem. Sallustianum hoc est, pro, mercedem.

Solio fultus genitoris eburno. curulem sellam; quam Linius, eburneam, Vopiscus, eboratam non inarunt; eodem modo descripsit in Paneg. de r. consul. Stilich. seu celebres ludos, solio seu fultus eburno.

Digerit v. l. dirigit; & in vnus margine; digerit. quod amplexi typographi fuerunt.

Victoria. subiungit; Patricij veneranda fouet sacraia cœtus: quo indicat, hanc illam esse victoriae aram, quam V. C. Auianius Symmachus, contra D. Ambrosium & Prudentium acriter tutatus est.

Arcibus. quidam; partibus. *Tunc pectora.* in è v. l. tot pectora. *fronde. lauro.* *Nomine.* crediderim hoc loco tollendum prius, n, relinquendumque omine: ut ut aliter o. quos vidi, libri.

AD PRÆFATIONEM PANEG. IN II. CONSVLATVM STILICHONIS NOTAB.

Aduexit. v. l. adduxit. *Ter mihi post quinque.* in secundo igitur cōsulatu scripta fuit hæc Panegyris. nam prior quinque annis præcessit.

AD PANEGYR. IN II. CONSVLATVM STILICHONIS NOTAB.

Diuulgare via. v. l. mori.

Pro

Pro te bellator. membranae quaedam; pugnator.

Pacator. m. s. & v. impressi; calcator.

Post Numidas. nihil immutavi, licet in meo m. s. inuen-
nerim: post victos Numidas Mario, post classica Martis
Pompeio nam, vocem; victos, ex gl'issa irrepsisse, & ger-
manam; Eoi, sua sede arbitrator expulisse. idem inferius;
Iuppiter altum. *Meruit genero praestante.* v. l. vel sic,
vel; genero meruit patiente. *Fessus.* Viceti. lassus. quod
cū habeant v. l. cur fuerit reiectū, non equidem video.

Lucillius: Leonem agrotū ac lassum. *Non solum populi
vitam.* lege ex v. l. nec solā. Vicetin. certè: Non solam.

Robora freta. ea vox vnius m. s. marginem occupavit;
è contextu tamen; sulta, expellere nequiuit. & *spectant.*
v. l. exspectant. *fastos ornare.* v. l. & Vicetin. fascos.

Idem sensus est. *Regendis.* m. s. gerendis.

Inobis annos. v. l. figuratè; induit.

Obuia fati. Viceti. votis. membranae vtrumq. æqua-
liter agnoscunt. *Submitterat.* v. l. obsideret. atque hæc
vsus licentia superius, dixit, Meque minabatur calcato
obtidere vallo. *Murumque ferret.* v. l. teneret. idque
ἄσπετος. eo namque felicitatis progressus Hanni-
bal haut vquam fuit.

Hinc fulmina vibrat Iuppiter, hanc tota Tritonia Gorgone
velat. licet nihil hoc loco innouem: habetur tamen in
meo m. s. Cum f. v. Iuppiter, hanc tota T. G. velat.

Gratia fudit. membranae hoc modo, vel; gloria.

Terrore coacta. v. l. subacta. & in meo; id est, coacta.

Leontodame. v. l. Leoncodome. quid si legamus; Leon-
toco me? qui vero sint Leōtocomi, Cælius lib. xii. do-
cet. *formosa.* v. l. famosa. *Diuisa.* v. l. diuersa. &
hoc ipso carmine; currus, pro vt vulgati; cursus.

Maurusia. Virruuius lib. ii. v. Maurusia, quam no-
stri Mauritaniā appellant. Præterea vbi ceteri; donum,
m. scriptus meus; dono.

Perquirite. tanta apud me membranarum auctoritas
est vt ex iis hoc loco; percurrite, censeam: quod & in
v. impressis legitur. *Numinibus.* sic v. l. vel; Vulneribus.

Vicetini muneribus. *Hecæрге prompta*. alij; *Hecariget* alij; *Nicharte*: quidā; *Nichalce*. lege, vt supra; *Erymāthe*. *Circais*. sic Paris. Basileens. & Lugdunenses: *Viceti*. *vero* & *vet*. German. *Circais*, in m. s. vtrumque reperio.

Non sauis. v. l. nec. eo modo, nec manifestum furtum dicunt iuris auctores. erat etiam lex antiquissima: SENATORI QUI NEC ADERIT AVT CAUSA AVT CVLPA ESTO: vt Cicero de legib. refert. *Parare*. Hæc v. l.; vbi in ceteris, *polire*, continetur; est scriptura, vt reor, *veia*.

Montani plena triumphu. v. l. & *Vicetini*. plena, duobus genitiuis adiungunt, quemadmodum *Vatro*, *Eumenidibus*: *Plenus vini & Veneris*.

Uehitur. v. l. trahitur, quæ vox aptior est.

Per aures. m. s. per auras. *Dentibus*. *Galenus* in libris Anatomicis pro axioma statuit, dentes omnes ex mandibulis oriri: cumque Elephantorum propagines illæ, quæ eborariis, vel, si hoc insolens, fabris aeris materiam suppeditant, non ex mandibulis, sed ipso cranio orta, venis cephalicis nutriantur; minor autem nonstrum baris dentes, non cornua attribuisse.

Amplexa. v. l. aduexa vel adnixa.

Tyrrhenaque. emendetur ex v. l. *terrenaque*.

Suis sed non. existimo legendum; *suis*, *sua non*.

Soluuntq. *vet*. Germanica editio emendatæ; saluuntque, quod ex hac decuria im merito eiectione, postliminio redeat. *Lynces*. imitatur *Papinium*, quo loco scribit: *Lynces*, & *uda* mero lambunt retinacula *tigres*.

AD LIBRVM I. DE RAPTVM

PROSERPINAË NOTAE.

PRAEFIGITVR huic lib. praefatio in qua vulgo, -- *Ioniuq.* & etiā in meo m. s. legitur; *Aegeas hie mes*, *Ionuq.* sed m. s. liber, quem mihi vendit *Victor Giselinus*, singulari vir de *stina* concessit; *Ionialque*, continebat, quod etiam *concinnius* videtur.

Prodere cantu. v. l. & *Vicetini*. & *Mediolanens.* & *Parisens.*

Parisiens. promere. *Mens concussa*. legi; congesta, præter v. l. tam scriptos quam excusos, etiam Brodxi miscellanea iubent. *Culmina lucern. v. l.* cum Parisiens. & Vicetini. lumina, hoc est iubar Phœbææ lampadis.

Cecropidum. vnuslib. manus. Cecropium.

Sanctasque. meus v. l. sacrasque. Sanctas autem, hoc est omni tēporum obseruatione inuiolatas: quo pacto muros ciuitatis sanctos dicimus. *Carnuua cristas*. Victoris liber; cornua. *Latúsque simul*. Anacreon de Baccho; *ἰὲν ἀμπύκτας λύπας, ἰὲν ἄνδραζέων ἀνία*. eundem Maro lætitiæ datorem appellat: iccirco noster, in v. l. & trib. excusis; lætum, nominat. *Fulsit*, hoc mendosum est. nam dæcere voluit; Bacchum meraco vino titubantes pedes, Lydis thyriss confirmasse. quæ sententia erit, siue; fulcit, vt Moguntin. & Basileenses, siue; firmat, vt meus m. s. legamus. Colinae & Parrhasij lectio, videlicet, figit, à Victoriano cod. confirmatur.

Vorticibus, in iuniores libros hæc vox ex glossemate, pro; gurgiti bus, irrepit. *Proserpina curru*. hoc substituerunt, qui, rapta, non intellexerunt: illud tamen in m. s. & quinque vulgatis legitur; eadem voce vsus est Cicero: Quis de Ganymedis rapta dubitat, &c.

Infesto. sequor v. l. & alios, quibus; infausto, aridet.

Arto. v. l. vel; aucto, vel; acto. vel; alto, vel; arto.

Fletu. vnus m. s. vultu. *Omnia*. v. l. omina. vtrūq. recipi potest. *fero*. meus m. s. ferox. *Quicquid ubique*. alter m. s. quicquid in orbe. vtrum glossema sit, aliorum iudicio permitto. *Certis que ambagibus aui*, quamuis non desint viri docti, qui; cunctisque, retinuerint: attamē v. l. auctoritate, & sententia efflagitante; certisque, edendum curauit. quia *παλι, ἰσχυρίας* respexit, in quam Silius mentem intenderat, dum canebat: animæ cælum reptant, ac mille peractis, Oblitæ Dite, redeunt in sæcula lustris. *Fœdera*. ita m. s. & excusū multi. Parrhasius, & Celsanus, incite credo; proelia, legerunt. nam nobilem illam Saturniæ hæreditatis sortitionē intellexisse, proximè præcedens carmen indicat. *Minaci*. omnes

cod. exceptis iis qui Lugduni excusi fuerūt; niuali. quod
custodio. *Atria*. meus liber, Tartara. quod, nisi Victo-
ris lib. vulgatis consentiret, repræsentarem.

Si nobis noxia vires. v. l. sit: nobis noxia vires, Cum
czlo, fortuna, &c. vtrumque bene. *Intemerata*. Victo-
ris lib. inuidiosa vel; vt ceteri. *Germina*. v. l. cognua.
sed iis non sum addictus, vt non arbitrer posse me dis-
sentire. *Hinc amula*. meus v. l. hanc amula Iuno, Hæc
poscit Latona nurum: despexit vtramque. idem in se-
ctius, vbi ceteri; situm, habet; locum.

Nunc illam sociam. varia est l. vulgatorum lectio, vnus
m. s. nunc illam sociam. alter; hinc illam socia. lege;
nunc illam socia. *Respicit Ionias protentis*. v. l. respuit l.
prætentis. *Dedignata*. v. l. indignata.

Membra reuinctus. v. l. & antiqua German. edicio; ter-
ga, edunt. *Pectore sulfur*. cum hæc vulgo recepta lectio
sit, Iano placet legi; gutture sulfur. In v. l. scribitur; vul-
nere fulmen, eritq; tū auxens heroici digna carminis
maiestate. Præterea in vno m. s. inter lineas habetur;
vel, virus. quod, quanquam censeam reiciendum, ad-
monendum duxi. *Rebells* in meo cod. reperi; reflexa.

Nimbos nisi Victoris lib. hanc vocem agnosceret, &
immediatè sequeretur; piceaq; grauatum Fœdat nube
diem nō dubitare ex meo m. s. legere; nubes. quia Vit-
gilius hos fumi globos, vehementi actos spiritu, atram
nubem, alicubi dixit. *Apertis*, mens Claudiani hæc
fuit: siue spiritus, ex circumfuso aëre ortus, in imis
Aetnæ visceribus conclusus, primum exitum quærens,
quia illum nancisci nequit, conglobatur, deinde vi na-
ctus tenuem aliquam rimulam, violenter illac erumpit:
quod cum, sine maxima vi, motuque rapidissimo non
fiat, confestim fumi flammæq; ingès copia elicitur. Itaq;
nihil ambigo, quin hic ex m. s.; opertis, legatur.

Offenso per saxa surit rimosa. v. l. vnus, o. r. f. p. f. alter;
o. r. ruit p. saxa. *Sinuosa*. hoc loco meus m. s. sic le-
git; f. draconū colla regens, volucris qui peruia. satis cō-
mode, alter ei, nisi; mēbra, contineret, assentiretur. nu-
bila

bila peruia vocat, quæ Cetericeterisq. Di s iter prabe-
bât. Quinetiã vet. German.; peruia, agnoscit: & Celsa-
n is volucii per peruia, quondã ediderat. Seneca præter-
ta in H. ppo. yto. Icripsit: Solis & aër peruius ventis erit.

Sundunt. tantã dicit frugũ copiã exoriã, vt statim sub-
lato pede vestigia impressa frugibus cooperirentur. pa-
ret ex v. l. in quibus; condunt, lego. *Salue.* Victor.
lib. *Salue o.* *Obumbrat.* meus m. s. opacat, id est, ob-
umbrat: posterior tamen vox in ceteris omnibus con-
tinetur. *Tundus.* in meo m. s. vt in altero correctam,
tumidas. *Pronas intendit.* v. l. extendit.

Secreta tibi Cytherea. meus lib. Cytherea t. secreta: sic
inferius vbi vulgo, terret quæ Mænala: habet; quæ ter-
ret Mænala porro alludit ad illud sine Homeri, sine al-
terius: *παυχέστερα τόξα πλειότες Πάμπροσται σόνοντα Βίλη,*
ἠροαίτες δ' ἐκίπλων ἐΥφελῶν ὀπίων. *Iamdudum.* v. l. iam-
pridem. *Inaccessum.* vnus v. l. inaccensum. *In orbem.* v. l.
iniquum. quod repræsentauit. *Præcep.* admonitus &

v. l. hic, præpes, reposui. *Veterem quæ lege tumultum.*
vnus m. s. veteres tumultus. *Cadunt.* meus lib. ruunt.
Fudit. vnus m. s. fudit. alter, pingit. inde quidã, fingit.
Subter calantis. eleganter v. l. iamiam calantia.

Aduftus. m. s. iniustus: & post, vbi alij; cum fine,
illij; in fine. & pro; telas, habet; telam. *Arces.* v. l. auras.

Germani. rectè sic. nam Pluto, & Juppiter eodem pa-
tre eademq. matre natifuerunt: quales Iuriscõsulti ger-
manos nominant; quibus Ἰσοθαλαίεσσι opponuntur: qui,
si ὁμογὰς εἰσι sunt, vicini; ἢ ὁμοπατέριοι ἢ ἀμφιμήτορες,
consanguinei dicuntur. *Pratisque.* sic vnus etiã m. s.
si tamen ad inane illud inferorum alludit, vt alludit,
rectius plerique; spaciisque.

AD PRÆFATIONEM LIB. II. DE RAPTYNOTAE.

Solatis. m. s. meus; solamina. *Lugebant dulces.* v. l.
quærebant. *Argis.* v. l. oris. vnde videtur, Argis, esse
glossema. *Stornuntur.* v. l. frenantur. *Astrictis.* meus

m. s. affectis. *Montes. v. l. rupes. Apta. Victo-*
ris lib. in contex. apta: sed supra; vel, acta. vt legitur
in meo codice: εστὴ. id: μφαιλικὰ ἴσον. Varro, ἡρώδι σι-
αῖον: nōne videtis vnus vt paruulus amor ardifera lā-
pade atida agat amantes astuantes? vbi fortassis legen-
dum; arduē agat. Varia ludunt. malē meus m. s. va-
riē. nam tigres partim rubeis, partim violaceis macu-
lis sunt distinctæ, auctore Oppian. hinc Senecæ; tigres
varias: & alius, nescio qui, maculosas, nuncupat. fero
riferit ore puer. Vnus m. scriptus; puer riferit ore fero.

Non Leo. meus m. s. nec. & paulo inferius; Nec Ery-
manthei. Solus Amazonio cinctus. cū sic antea malē
legeretur, ex m. s. meo, repositi; scilicet Amazonios cin-
ctus. hoc est, Hippolytæ Amazonum Regina balthcum
eripuisti. Inter res: id non intelligens plurimū cæcuti-
tur, dum ad loci mutilati explicationem docta collyria
conatur adhibere. si, vt emendauit, legamus, cuncta fa-
cialia erunt. hac de re Dionis Chrysostomi verba intel-
lige, dum ait in prima αἰεὶ τύχης oratione: ἴασε Ἀμαζό-
νας ὅτι ἐστὶν ἡνωμένες ἡλικίας. & Plauti: meo quidē animo
ab Hippolytæ succingulū haud Hercules æquē magno
vnquā abstulit periculo. & Aulonij: Threiciā sexto spoli-
lauit Amazona balthco. Prostratis rubuit. v. l. maculit.

Te maximus Atlas. v. l. te maxima Thetis. inter quæ
quantū interfit, nemo non videt. Firmior Herculeæ. Si-
donius: Cum Libya se rupe gygas subduret (lege; sub-
duceret) & cū Tutor Herculeo ledisset machina dorō.

Sed tu. hinc sumit Sidonius; Hæc quondam Alcides
sed tu Thyntius alter. Ab ore sonos. vet. vnus lib. ab
orbe coros alter; in orbe choros.

AD LIB. II. DE RAPTŪ PRO-

SERPINAE NOTÆ.

LVSSERE. meus m. s. in contextu; suasere; sed aliā
manu emendatum; iussere. alter; voluere. Prasaga. v. l.
præfagium. facti. vnus v. l. vel; facti, vel; furti.

Monetur. siue sic, siue, tenetur, legas; non laboro: dū-
modo scias posterius in v. l. contineri.

Tanti

Tanti conscia furti. m. s. meus; tanti conscia voti. alter; tanto conicia voto. Dite. vnus m. s. duce.

Illi multosidos crinis sinuatur: ita v. l. & plerique vulgati. mēōranā meā etiam; multimodos lanus, Parrhasius & Barnabas Celsanus legerūt; multiplices crinis variatur. licet ille legi in antiquo libro; sinuatur, admonuerit. giro. vnus m. s. ferro. Obumbrat. v. l. inumbrat.

Nitent. v. l. sic, vel; patent. Gortinea. m. s. vnus; coccinea. figuram. v. l. figuras. Corona. v. l. caterua.

Crimise. hanc vocē Parrhasius, cum legeretur; Erasine inuexit. Brodæus Turcēsis alicubi, substituēdum auguratur. Quæ fontes Amalene tuos. Sed pace tantū viri dixerim, est hoc nimis audax cōmentum. nam licet Amalenus Siciliae fluuius sit: nō continēdō sequitur ita Poētā scripsisse: præsertim cū in o. v. l. legatur; Crisine. vnde reponēdum apparet; Crimise, quē, eius insule amnem ignorat nemo. de quo Gemistus; *χρὴ γὰρ ὅς τις ἐστὶν ποταμὸν Κρμισίον*. Lycophrō & Plutarchus eūdem sic appellant. Abnuat. v. l. abneget. Referens. v. l. repetens.

Madedantes. v. l. Victoris; madefactas. vernus sequitur color. Victoris lib. vernus sequitur rubor. meus, veris sequitur calor. ego cōfusis scripturis; veris sequitur color.

Volucris pandit lunonia pennas. v. l. volucer pandit lunonius alas. magna sane diuersitas. Discretis. meus cod. disiuūctis. aliud magis poēticū est. Torrentes. Victoris lib. torpentes. Florca rura. m. s. meus; florida. porro totus hic versus deest m. s. Victoris. Cruoris. v. l. doloris. sicq. legendū cōtra Politiani sententiā Parrhasius ostēdit: cuius rationibus Homeri sic scribentis auctoritae adiūgi potest: *πέε δὲ ἀμύροτον αἶμα δροῖο ἰχθῆρ, οἷο: ὅτε φησὶ μακάρεσσιν δροῖον. ἔ γδ οἶτον ἔδρα, ἔ πῖρσ' αἰδονοσσινον, τέναν' ἀναμῶνέσιν π, κ' ἀδάρασσα κελῶντα.*

Retusa. si sic cum vno m. s. erunt hac ad Phœbū referēda, sin cum altero; recussa, legamus, ad ipsum catamitū. Textos. ex Victoris libro; Texto. edidi. foliis agrestibus. faciemus non absurdē, si mēbranas sequamur, quæ; spoliis, habēt. dixit enim, pratorū spoliatur honos.

Quip

Quippe. v. l. q. im. *Insulsi* . . . legitur tamen in
vet. lib. insueti. q. sic etiam post aliquot versus; pressi. q.
gigas ceruice laborat: vbi vulgari; p. grui. *Recessit*. vnus
m. s. recedit. *Placato*. v. l. pacato. *Dura*. v. l. Sicula. que.

fractaque. o. v. l. factoque. quod, quāuis improbet Par-
zhasius, retinebo: sententia enim non repugnat; & ea,
quam adducit, causa ad hanc scripturam exturbadam
sufficiens non est. *Calent*. vnus v. l. made. idē vbi ce-
teri; cornu, tenet; telo. *Pellora*. v. l. viscera. & hoc vitio
cōtinet maiorē. *Domitor vulgi*. impressi quinque; mun-
di: sed tres, quibus membranz consentiunt, vulgi. egre-
giē. ita supra manes, vulgus iners appellauit.

Teterrime. v. l. deterrime. *Luminis alas*. falluntur tur-
pissi: idē qui sic hunc locū contra v. l. fidē, in quibus, ful-
minis, cōtinetur, deformat. Val. Flaccus lib. ii. horridi
formatis fulminis alas. *Aequalēsq. choros*. v. l. xqualēq.
torū. *fundit*. v. l. rumpit. *Mundo*. m. s. Gisellini; celo.

Infelix Stygio. vnus m. s. seruitū: alter; seruitium. auget
v. l. *Duroi*. non, inquit, vxor aut pellex, sed vile aliquod
& quasi de lapide emtū mancipiū futura ducor. Serui-
tium Sallustio, Ciceroni, Liuius nota vox est. *Despicis*
anses: sic quidā excusi: alij, deseris: nonnulli; exeris. duo
v. l. tot enim, nec amplius, ope, hūc Poētā emēdaui; re-
spicis. *Elysiōsq. magis mirabere cāpos*. sic hactenus à cun-
ctis lectū fuit: neq. ego quicquā immutauī, quia subiū-
git; cultores. q. pios: & videri possit, ad illud Maronis re-
spexisse; Quāuis Elysiōs miretur Græcia cāpos. Verum
ne ipsa quidē v. l. lectio inepra est; Elysiūq. magis mi-
rabere Solē. dixit enim Virgilius: Largior hic (apud infe-
ros) cāpos, æther, & lumine vestit Purpureo, Solēq. suū,
sua sidera norūt. *verrunt*. m. s. vertunt. *Sit fatum quod-*
eumque velis. vnus m. s. Sitq. ratum q. volēs: alter, sit fa-
ctum q. volēs. *Intransibus*. manu exaratus liber; veniē-
tibus. *Cinxerunt agmine*. Victoris liber; cinxerunt ordi-
ne. Sollemnem nubentium morē respicit: cuius nec Pa-
pianus oblitus fuit, dū in Thebaide nuptias Polynicis
& Tydei describit: casta matres cinxere corona Argoli-
ca.

ca. quare crediderim perperā in meo m. s. haberi; con-
 seruant. *Lectā de plebe, v. l. lecti.* *Tantalicus, vnus m. s.*
Tantaleis. *Omnia perpetuo.* *Guil. Canterus, vir Grace*
& Latine doctus, nouis suis in Editionibus, hic, omnia, le-
gi iussit, cuius coniecturam sexaginta ante ad nos cho-
liatices approbavit & ea est m. l. & veterum in p. lectio.
Cū voce, vnus cod. scrip. iā. Profecto, m. l. sic, vel, portate.

AD LIB. III DE RAPTIV PRO-

SERPINAE NOTAE.

Transgressa, vnus m. s. & quidā excusi; illapsa, cui val-
de vicina est mei m. s. lectio elapsa. *Certo mansurū Pro-*
thea vultu. *Sidon Apollinar's hoc studuit imitari; Vtū*
certissime Protheu certus eras, hoc est, tui similis formā
nō mutabas. *Nec nō & sembus, idē Sidonius: Ince prio-*
res cōfedere Dei: fluu is q. oq. cōt. girillo, Sed senitus,
residere loco. *Olympe, vocē; est, quā vulgo requirit, ex*
m. s. deleui. *Abduxere.* *Scioli, qui hinc; adduxere, eiecerūt,*
grauiter lapsi sunt: ait mortalia ruitu: noua sibi curas
adduxisse: hoc est, effecisse vt nouis curis distineretur.
Fremere. *Sic vnus m. l. in quo tamē emendatū fuit;*
fluere, quā vocem alter agnoscit. *Oblinat.* *Sic in meo*
correcto m. cū haberetur, oblinat. Victoris cod. obli-
mat, vel, excæcat. *Durūque, vterq. m. s. durū q. : sed*
in meo aliena manu emendatū; durū q. *Auia, vnus m.*
f. deuia. *Discurrere, v. l. decurrere.* *Ceterū hoc scien-*
dum, me, quotiens numerū librorū non addo, vtrunq.
m. s. intelligere: vt, cū vulgatos dico, de cunctis sentio.
Quae genitrix, quidā; nutritrix, alij, di. trux: non nulli;
rectrix: ceteri; mater, penultimū & antepenultimū dil-
plicent. *Sollicet illa, lege, se licet, quemadmodum r.*
Elegia Tibulli: satis est requiescere lectio Sollicet, le-
gendum est, si licet, quod, licet de eo alij addubitent,
audacter ego: firmo, ne quis vero n. metur me; na-
tam de vertice, legere: sciat; natamque haberi in
meo codice: hinc; natā de, efficio. quā quā alia mem-
brana; conceptā, seruent. *Supercajum, v. cod. iā cri-*
pti

pti quā excusi; stipite cæsam. codē sensū Virgilius; imo quod stirpe recisum matre caret. vnde fortassis recentiorū emendatio, deprauatio dicere volebā, emanauit.

Quærentique nefas. v. l. quæsiuitq. *Ruber*. vnus v. c. pudor. idē inferius vbi ceteri; potestas, cōinet; facultas.

Tu mea. v. l. an mea. *Dira parens*. meis mēbranis subscribo: in quibus; dicta parēs, legitur. quā emendationē à nemine qui modò musas norit, improbatū iri confido. *Etiannum*. meus lib. etiā nunc. alter; iam nunc.

Sancta Ceres. v. l. nota. *Excussere*. discrepant v. l. dum in iis, vel; soluere, vel; mouere, legitur. *Inuisa* q. manus mirantia. vnus m. s. inuisa q. manus inærentia. alter; inuita q. m. mirantia. *Pinnas*. v. l. pennas. magna autem inter i, & e, litteras in scribendo est affinitas: adē vt Quintilianus, tā pinnas, quā pēnas scripserit. quidam; pœnas. quod, licet interpret sequatur, mihi nō aridet: sed ex alterius vocis deprauatione natum videtur.

Pateant homini. v. l. fiant. *Euellit*. vterque v. l. reuellit. *Interceptas*. mendosē mez membrana, interreptas.

Castimq. alter m. s. carūq. *Quē lupus*. v. l. cui pecus. non multū equidē refert, virū recipiatur. *Aspicit*. vnus liber in ouīū tergoribus exaratus; cōspicit. *Timoris*. ambo m. s. pudori. *Castiq.* Victoris liber, tacitiq. & inter lineas; vel, cautiq. quod meus cod. retinet. *Affatu*.

v. l. afflatu. *campos Ennenses* v. l. colles. videlicet Aetnos.

Lauor permanat. sic vet. cod. quibus excusi aliquot affi pulantur: alij; lutor; quod Ianus nō improbat: ego; quia in nullis cod. inuenio, non probo. *Decrescere*. Victoris liber; marcescere. *Obsedere*. meus m. s. obduxere.

Vultu ad. primus hoc loco, ex meo m. s. vltro, repositi. *Auexit*. v. l. aduexit. *Vitrea tardatur*, imagi-

ae forma. *Speculis* ad rapidissimam feram derinendā à venatore dispositis. *Reuerentia*. Supra dixit, reuerentia patris obstitit auxilio. quare, sententia, quæ vox in meo m. s. continebatur, repono. *Demissa*, v. l. delapsa.

Sit rapta. ita hīc antea legebatur, pertinacē mendam tollente nemine, cum glaciē frigidiorē sententiā non
ani,

Inflammatura. vnus m. s. & vnus impressus, in forma-
tura. *Aduxisse.* alter v. l. adduxisse. *Zanclis spolis.* cum
in autographo; Coei, haberetur; incurius librarius; Ca-
ci, scripuit, vt etiam nū in meis membranis legitur: post
cūm, qui editionibus præerāt, nusquā se de secūdo hōe
terrigena Caco legisse recordarentur, audacter nimis,
Zancli, substituerunt Victoris liber; Cathi, mendo: ē.
Coei, Hesiodus, Diodorus, Apollonius, Apollodorus
meminere, Κοῶν vocantēs. Virgilius 1. Georg. tum pat-
tu terra nefando Coeūque. Iapetūq. creat. Propert. lib.
1 1 1. celoq. minantē Coeū. *Lapsam.* v. l. vel; lassam, vel,
lapsam. *Incerta.* v. l. infecta. *Habiles.* scripserat hoc pa-
ctio Poēta: hinc Celsanus, habies, effecit: inde Parrha-
sius, vt sit dum errorē parit error, & ipse malē, abiens,
elicuit. id alij animaduertētes, habiles, posuerunt: quod
m. s. confirmant. *Apollinei nemoris nutritor.* nonnulla
huc non nihil spectantia ab And. Alciato, in annotatio-
nibus ad x. l. librum Codicis commemorantur.

Auersa fronte. vnus m. s. auersa fronte: alter, aduer-
sa fronte. *Corniferi.* sic meus m. s. sic tres Lugdunens.
vna cum Parisiensis & Basileens. ineptissimē. Cupressus
enim proprie, coniferi dicuntur; quod coni instar in fa-
stigium conuoluantur. Ouidius: conifera ciparissi. Ne-
methianus: si modo coniferas inter viburna cupressus.

Iuuentos. Victoris liber, iugales. sed alia manu inter li-
neas scriptū; iuuentos, quam vocem reliqui omnes libri
relinuerunt. *Prima gressus.* interpret accipit; à summo
Aetnae vertice, vel, vt Hypallage sit, pro; primos gressus.
Inueni tamen in meo codice scripto; primo gressus.

Huc usque duorum m. s. exemplarium. Et antiquissimi libri
Vicetini, anno 60 C D. LXXXII. excusi, adiuti auxilio sui-
mis: quibus cum iam destituamur, dabit æquus lector ve-
riam, si ad reliqua huius Poētae scripta pauculas tantum
coniecturas nostras adiciamus.

AD RELIQUA CLAUDIANI OPERA CONIECTIVAE ALIQVOT.

I. LAUDE virorum cœseri cœterâ fuit. nū hoc est propter virorū
laudē in precio haberi sic sanè quæ solutio perelegans, & iuris con-
suetis maxime familiaris est. Papirianus privatorū cautiones legum
auctoritate non cœseri dixit. l. vltima D. de iur. & legitimis. Vlpianus
scripsit, aliquo privilegio maternâ originē cœseri. l. D. ad municipa-
lem. idem l. de iustitia & iur. Videmus, inquit, etiam cetera quoq.
animalia istius iuris peritura cœteri. II. *Ceraunia* an Sidorus de Ce-
raunio in Maioriani Panegyrico loquitur? verus hic sunt naues Hispani-
a defert, Fluminis (forse, fulminis, scribendum) & lapidē: si opulos
insculabile fulgur fucat, & accēsa sicut fecūda maritat Ira D. ū: quo-
sticus cœlū se comouit illic, Plus ibi terra valet. III. *ferreque iu-
dico* legendū; seroque, vel; fermeque. IIII. *Nō illo nitidos nunquam*
coniectura ductus; vntqua, repositi. V. *Hippocrenâ*, & c. cū hic locus
mēdolosus foret, censui emendandū; Hippocrenâ o victorē sistere forti-
tude dignare; quam don, & c. VI. *Romana Tanantia progenies* quid si
legamus, germana Torantis progenies? VII. *Quo mollis amas; malis;*
quē. VIII. *ignara creasset*, substituo; creasse. IX. *India in aethera*
prozin, scribe; &. X. *celebrata per omnes*, videtur esse; tate teoten-
tia, vt; Serena per omnes, legatur. XI. *hic splendor inueni* si de spō-
so loquitur, lego; iuuenis. XII. *Cerbera virū*, quē sequitur ut efficit
vt ambigam num; auctor potius; cuiū, scripserit. XIII. *Conditor hic
paria*, hic versus intic in mentem suspicari, hunc Haerianū, quē
mōiōū & Claudianus fuit, Alexandrinum; extitisse, atque in eum
dem scriptum Epigramma, cuius initium est; Mauius indiget famo-
no, & c. XIII. *Sed pater est prolesq; sui*, vltimē vocis loco pono; sibi.
XV. *Stellis celestibus*, radios solis intelligit, quare scribo; telis celesti-
bus. XVI. *Calcaurūq; pleriq; libri*; Calcaurū que, fortassis scriben-
dum; Calcaurūq;. XVII. *En iterum conuulsa feror*, sic legitur in
vtt. excusis; in iunior. tam eo libris, a seculo quopiam versus perfici-
endi gratia adiectum est; succurre rogati. Ceterum quæ vulgō sub-
iunguntur pia Christianaque carmina, quæ Damasi, non Claudiani
sunt, a me reuocantur. XIX. *Textia festus Bymen*, credidit esse
maudum; Thracia. XIX. *Es lapir est merito; quæ suis & lapis est*, quid
hoc sibi velit, neq; ego scio, neq; quiquam opinor, alius aut intelle-
get. est enim mendosum, conuicio sic a Claudiano scriptum; Estq; la-
pes merito quod fuit; & lapis est.

*Hæc castigaciones & maxima diligētia, & summo iudicio con-
sideratissime facta & collecta; sunt studiose vtilissima, & de-
na qua imprimuntur.*

Acta est: Henricus Dunghen, Canonicus
Autuerpionis, S. T. Dod.

INDEX AVCTORVM

QUORVM TESTIMONIIIS IN
his Notis vsus fuit auctor, & quorum loca
nonnumquam explicat, vel emendat.

GRAECI.

AELIANVS.
Æschylus.
Alcandrus.
Alcæus.
Ameliagoras.
Anacreon.
Apollodorus.
Apollonius.
Aratus.
Archilochus.
Aristoteles.
Athenæus.
Auctor Erymologici.
Auctor lib. de mundo ad
Alexandrum.
BRANCHVS.
CALLIMACHVS.
Cleanthes.
Clearchus.
Clemens Alexand.
Cleophylus.
DEMOSTHENES.
Dio Cocceius.
Diodorus.
Dion Chrysoft.
Dionysius Afer.
EPHORVS.
Epigrammatocorū auctores.

Eumylus.
Euripides, & eius scholia-
stes.
GALENVS.
Gemistus.
HERMOLAVS Con-
stantinopol.
Heliodorus.
Herodianus.
Herodotus.
Hesiodus.
Hesychius.
Hippys.
Homerus.
D. IUSTINVS martyris.
LAERTIVS.
Leo Imperator.
Lycophron.
MENANDER.
NICANDER.
Nouella Iustiniani.
OPPIANVS.
Orphens.
Orphici.
PALÆPHATVS.
Palama.
Panyasis.
Parmeno.

E

Paul.

Pausanias.
Fhercydes.
Philo.
Philostratus.
Phylarchus.
Pindarus.
Plato.
Plutarchus.
Poliarchus.
Pollux.
Proclus Diadochus.
Ptolomæus.
Q. Smyrnæus.
SOLON.
Sophocles, & eius scho-

Hastes.
Stephanus.
Stefichorus.
Strabo.
Sudas.
Syncsius.

TELÉSARCHVS.
Themistius.
Theophrastus.
Tryphiodorus.
Tzetzes.

XENOPHON.
Xiphilinus.
ZONARAS.

L A T I N I.

SCRON.
Afranius.
D. Ambrosius.
Ammianus.
Antoninus.
Appuleius.
Arbitr.
Archadius Imp.
Arrius Menander I. C.
Atius.
Auctor notitiæ Orient.
& Occidentis.
D. Augustinus.
Aulus Gellius.
Aurel. Victor.
Ausonius.
CAESAR.
C. ius. C.
Capella.

Cato.
Cassiodorus.
Catullus.
Cicero.
Codex Theodof. & eod.
Iustinian.
Q. Curtius.
DARBS.
Diaconus.
Dictys.
Drepanius.
EVMENIVS.
Ennius.
FESTVS.
Fulgentius.
D. HIERONYMVS.
Honorius Imp.
HORATIUS.
Hygicus.

FERNANDES.
Julius Vaulus I. C.
Iustinus.
Iustinian. Imp.
Iuuenalis.
Izidorus.
LACTANTIUS.
Lampridius.
Laurea Tullius.
Liuius.
Lucanus.
Lucilius.
Lucretius.
Luctatius grammat.
MACROBIUS.
Manilius.
Marcianus I. C.
Martialis.
NEMESIANSUS.
Nonius Marcellus.
OROSIUS.
Quidius.
PACATIUS.
Papinianus I. C.
Plinij duo.
Plautus.
Pompon. Mela.

Proculus I. C.
Propertius.
Prudentius.
QUADRIGARIUS.
Quintilianus.
SALLUSTIUS.
Senecæ duo.
Seruius.
Sidonius.
Silius.
Solinus.
Stattius.
Symmachus.
TACIUS.
Terentius.
Trebellius.
Tibullus.
VALER. Antias.
Valer. Flaccus.
Varro.
Vegetius.
Victorinus.
Virgilius.
Vitruuius.
Vlpianus I. C.
Vopiscus.

Citantur præterea marmora antiqua.

NEOTERICI

ALCIATUS FRECVLPHVS PARRHASIUS.
Amatus.
BARBARYS.
Brodeus.
CAELIUS.
Canterus.
IVNIUS.
LAMBINVS.
Lazius.
NAVCLERYS.
Pithocus.
Politianus.
Pontanus.
SABELLIQVS.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. Some words are difficult to decipher but appear to include:]

[Handwritten notes and scribbles in red and black ink, including a large 'B' and some illegible signatures or initials.]

206

CL.
CLAYDIANI
OPERA

AVIANI
AESOPICARVM
FABVLARVM
LIBER

1585

A

4080

1, 2, 3